

Nakladatelství OLYMPIA a. s.,
Klimentská 1, 110 15 Praha 1,
P. O. BOX 11,
tel.: 02/248 10 146,
fax: 02/231 51 36,
E - mail: olympia@mbox.vol.cz

knihovna časopisu

gól

Redakce časopisu GÓL,
Klimentská 1, 110 15 Praha 1
P. O. BOX 11,
tel. + fax: 02/231 30 38

TRENÉRSKÉ LISTY

**ČÍSLO 23
ROK 2000**

ČSLH
Za elektrárnou 490
170 00 Praha 7
tel.: 02/377 218,
872 74 55
fax: 02/311 60 96
E-mail: ciha@mbox.speed.cz

OBSAH

1. Úvodní slovo

Doc. PhDr. Josef Dovalil, Mgr. Zdeněk Pavliš

2. Výživa hráče ledního hokeje

RNDr. Petr Fořt

3. Využití průpravných cvičení v ledním hokeji

Pavel Hynek

Připravil: Zdeněk Pavliš
ústř. metodik ČSLH

Úvodní slovo

Po krátkém přerušení vychází opět další číslo hokejových Trenérských listů. Přerušení bylo způsobeno obtížemi bývalého vydavatele, Bohemian Hokej-Press Pardubice, v jehož péči listy od roku 1994 dostávaly podobu a byly rozšířovány. Za všechna dosavadní čísla patří pardubické redakci poděkování.

Od roku 2000 spolupracuje Český svaz ledního hokeje s novým vydavatelem, nakladatelstvím Olympia, jehož týdeník Gól se ujal funkce svazového zpravodaje. Je dobré, že v tomto rámci budou vycházet i hokejové Trenérské listy jako nedílná součást vzdělávání každého trenéra a jedna z podmínek k prolongaci trenérského průkazu. Listy však nebudou přílohou tohoto časopisu, ale budou rozesílány na dobírku přímo na všechny trenéry s registrovanou licencí A, B, C. Ročně se plánuje vydání 4 čísel.

V prvním čísle Listů před šesti lety jsme v úvodních slovech napsali: „Aby se český hokej dokázal udržet ve světové špičce, již konkuruje s daleko nejmenším počtem aktivních hráčů, musel již před léty nastoupit cestu intenzivního využívání všech dostupných znalostí, jejich inovaci a přetváření v kvalitní tréninkový proces. I v mnoha dalších ohledech nemáme podmínky srovnatelné s hokejovými mocnostmi. Naše cesta se jako dříve musí mj. zakládat na zaujetí hráčů, trenérů, rozhodčích, funkcionářů, sponzorů i rodičů, ale i na vysoké odbornosti všech zúčastněných, na kvalitní práci.“ Na těchto slovech není ani po šesti letech nic třeba měnit, platí beze zbytku. K jejich naplnění chce přispívat i nadále trenérsko metodická komise ČSLH. Je naši snahou, tak jako v minulosti, přinášet pokud možno nové informace o tréninku, jeho obsahu i organizaci, technicko-taktické přípravě, psychologické přípravě, přinášet informace ze zahraničí, z mistrovství světa a dalších soutěží, věnovat se přípravě různých věkových kategorií, výběru talentů a jejich vedení. Uvitali bychom i metodicko organizační pohledy na problémy tréninku v regionech, budeme publikovat názory, diskuse apod.

Bylo by dobré, kdyby se podařilo získat co nejširší okruh příspěvků. Rádi bychom ovšem také slyšeli ohlasy druhé strany, tj. názory na listy, jejich zaměření, co by v nich nemělo chybět. Uděláme vše, co bude v silách redakčního kolektivu, aby záměr nezůstal prázdnou frázi a listy přinášely to, co se od nich očekává.

Doc. PhDr. Josef Dovalil
předseda trenérsko-metodické komise ČSLH
Mgr. Zdeněk Pavliš
ústřední metodik ČSLH

Výživa hráče ledního hokeje

Je to problém ?

RNDr. Petr Fořt, CSc. poradce pro výživu a publicista

To záleží pouze na osobním přístupu. Optimista totiž prohlásí, že není nutné dělat problém z toho, co je běžnou součástí života. Realista zkonstatuje, že problémy jsou od toho, aby se řešily. V praxi však narazí na spoustu často nepřekonatelných „objektivních překážek“. Já osobně jsem konstruktivní pesimista, to znamená realista otřískaný životem, který ještě neztratil elán a víru, že leccos je možné změnit k lepšímu. Když „se chce“. Když dáte dohromady pár lidí, kteří si myslí totéž. Nutnou podmínkou pochopitelně je vstřícnost toho, komu je pomoc nabídnuta.

Tvrď a trvám na tom, že výživa sportovce JE problém. Alespoň u nás určitě. Problémy JE NUTNÉ řešit, nikoliv dělat, že neexistují. Vyžaduje to ovšem aktivní přístup. Pokusím se vám ve vašem rozhodnutí pomoci formou následujících informací.

Začněme skutečně od začátku

Výživa, nezávisle na tom, kdo ji bude realizovat, by měla být racionální. O tom snad nikdo z vás nepochybuje. Nicméně je možné připomenout, že dlouhotrvající nesprávná výživa je hlavní, nebo přinejmenším nepřímou přičinou minimálně 60 % všech onemocnění !

Nyní jde o to, co si pod pojmem racionální výživa představují odborníci (ani mezi nimi totiž neexistuje názorová jednota) a co laická veřejnost. A nakonec přímo v praxi jde o to, co skutečně jíte. Jinými slovy jaké jsou vaše stravovací zvyklosti. A nelze přehlédnout, že to co jíte nezávisí pouze na vás. Nikdo totiž nežije nezávisle na společnosti. To se intenzivně projeví například při stravování ve školách. A také všude tam, kde jste odkázáni na tak zvané veřejné stravování.

Je nutné, aby se sportovec stravoval jinak než nesportovec ?

NE, není to nutné - tak by se vyjádřila většina lékařské veřejnosti odborně neorientované ve výživě. Dokonce to prohlásila také skupina odborníků - lékařů, členů Lékařské komise MOV ! Tito pánové prostě žijí v přesvědčení, že profesionální sportovec může podávat maximální výkonu řadu let a přitom mu postačí běžná strava !

ALE realita je jiná. Dvacet let praxe ve vědě a osobních zkušeností se sportovci ve vrcholovém sportu mne opravňuje prohlásit, že nesprávná výživa a aktuální dietní chyby připravily celou řadu z nich o vynikající výsledky. Tvrď, že v případě, kdy se nesportovec nebude stravovat racionálně, bude mít dříve nebo později nějaké zdravotní problémy a to tím závažnější, čím výraznější k nim má genetické dispozice. Pokud se však stejně špatně bude stravovat sportovec, bude mít problémy VELMI BRZY !

Lze sportovat a přitom mít vážné zdravotní problémy ? Dost možná, že ano. Je však vyloučeno, aby se takový sportovec dostal do špičky tím spíše se v ní významně dlouhou dobu udržel.

Intenzivní trénink zahájený již v raném věku sám o sobě významně zvyšuje požadavky na kvantitu, ale především na kvalitu výživy. To proto, že v řadě případů jde až na hranice fyziologické únosnosti. Kdo jiný než sportovec má tak vysoké riziko přetížení, zranění, předčasného opotřebení?

Když k tomu všemu připočtu vědecky prokázané zásadní nedostatky v kvalitě současné běžně konzumované stravy nemohu než konstatovat, že sportovec, tím spíše profesionální, prostě a jednoduše nemůže vystačit s běžnou stravou. Mnohdy bych dokonce raději prohlásil, že takovou stravu by vůbec neměl jíst. Nakonec, nedostatečná kvalita výživy se prokázala nejen u nesportující mládeže, ale také u sportovců všech možných specializací a věku či pohlaví.

Co v současnosti hýbe světem výživy?

Diety. Diety, a zase diety. Jistěže diety na hubnutí. Ty se naštěstí sportovců netýkají. Většinou. Také jsou to diskuse na téma, zda je možné za ideál racionální stravy prohlásit vegetariánství nebo semi-vegetariánství (to znamená občasnou nicméně do jisté míry pravidelnou konzumaci živočišných produktů), nebo zda ideální není strava „smíšená“, což je v očích většiny odborné veřejnosti stravování bez zákazů a bez striktních nařízení, postavené pouze na přátelských doporučeních typu „jezte méně tuků, jezte méně cukru a omezte uzeniny“. Z následujícího konstatování prezentovaného českou odbornou výživovou špičkou, že (cituj) „zádná potravina není škodlivá pokud se jí s mírou“ pochopíte, že tito kolegové si se skladbou stravy nedělají žádné problémy a raději tedy prohlásí, že v podstatě můžete jíst cokoliv, můžete kombinovat mnoho potravin a pokrmů v jednom jídle, jenom když to všechno bude „s mírou“. Nevím jestli nemělo být v tom slově „s mírou“ velké „M“ protože v tom případě byste se alespoň nepřejedli. Polovinu byste museli dát příteli Mírovi.

Někteří zastánci alternativních výživových směrů doporučují různé specifické formy stravování - například dělenou stravu. Ale to už jistě znáte. Komplikace do již tak komplikovaného problému však přinesla zcela revoluční teoriю (ona to ale není teorie, ale skutečnost) amerického lékaře - naturopata (lékař s oficiálním diplomem, který k léčbě využívá také prostředky přírodní medicíny) Dr. D'Adamo.

Jde o vztah mezi skladbou stravy a vrozenými dispozicemi vyjádřenými v tomto případě typem krevní skupiny. Logické. Prosté a jednoduché vysvětlení, proč nemůžeme všichni jíst to samé. Stejně logické jako je již dávno prokázaná vazba mezi krevními skupinami a vyšším výskytem některých onemocnění u každé z nich jiných. Tato teorie dokonce poskytuje vysvětlení, proč některí z nás žijí dlouho ačkoliv se z pohledu klasického dietologa stravují zcela neracionálně a naopak, proč předčasně umírají lidé, kteří se snaží mnoho let, ne-li celý život, jíst „zdravě“.

Co by mělo hýbat světem sportovní výživy

Cokoliv co podporuje zdraví, co v případě nutnosti optimalizuje aktuální výkon a především všechno, co umožní zdokonalit a hlavně urychlit regeneraci. Už to tedy nemůže být jen běžná strava.

Je strava hokejisty v porovnání s jinými sportovními specializacemi nějak specifická?

ANO. Je specifická tím, že se jedná převážně o jedince fyzicky velmi aktivní, dravé, ambiciozní, výbušné jejichž sport je typicky silově-vytrvalostní a rychlostně-silový současně. Takže to není jen lední hokej, ale celá řada dalších disciplín a sportovních odvětví. Sportovci takto specializovaní zcela nesporně potřebují ve stravě významně více kvalitních bílkovin, včetně bílkovin (potravin) živočišného původu. Na druhé straně také potřebují zdroje „rychlé“ energie ve formě komplexních a dokonce především jednoduchých cukrů. O vysokém nároku na příjem tekutin zatím nemluvím, ten je nezbytný pro všechny sportovce.

Nelze se divit, že sportovci sami přirozeně inklinují ke konzumaci významně vyššího množství energie v porovnání s nesportovci. Hokejisté, pokud bychom je srovnávali například s maratónci, často spořádají stravou až dvojnásobně více energie, přičemž významný podíl v jejich případě hraje už zmíněné bílkoviny. V praxi to znamená, že musí konzumovat nejen jejich přirozené zdroje ve formě libového masa (nikoliv oblíbené uzeniny), ale stejně tak musí pravidelně konzumovat moderní produkty sportovní výživy s vysokým podílem kvalitních, specifických způsobem upravených bílkovin.

Kdo chce mít z dítěte výborného sportovce, musí investovat také do výživy

V případě pravidelně sportující mládeže se vyplatí respektovat požadavky organismu dané růstem. Každý rozumný rodič by tudíž měl co nejdříve pochopit, že nejde o co nejrychlejší růst výkonnosti, ale o optimální a všeestranný vývoj fyzické zdatnosti a dosažení a udržení co nejlepšího zdravotního stavu. Nemocný sportovec netrénuje. Nemocný profesionál nevydělává. Vynikající junior může být chloubou reprezentace, je však českým specifikem, že tím to často končí. Po přechodu do kategorie dospělých se řada v juniorském věku vynikajících sportovců doslova „ztratí v průměru“.

Obdobná situace však nastává v případě, kdy sportovec dosáhl nebo překročil optimální věk. Pokračování jeho sportovní činnosti pak stále více závisí nikoliv jen na kvalitě stravy, ale především a téměř výhradně na pravidelném a cíleném použití speciálních doplňků.

Skladba stravy by se měla lišit také v závislosti na zaměření tréninku:

1. Čím intenzivnější trénink síly, tím relativně vyšší zastoupení by ve stravě měly mít bílkoviny živočišného původu
2. Čím větší objem všeobecně postaveného (objemového, vytrvalostního) tréninku, tím významnější zastoupení by ve stravě měly mít komplexní cukry ve formě přirozených potravin jakými jsou rýže, brambory a těstoviny
3. Rozdělení stravy do jednotlivých jídel konzumovaných v průběhu celého dne je také důležité, ale přitom je značně závislé na organizaci a na zvážení konkrétního obsahu toho kterého jídla, přičemž tento problém je aktuální právě v průběhu objemové přípravy

Možná tato doporučení vypadají na první pohled složitě. V běžném životě se však většina sportovců těmito pravidly podvědomě řídí aniž by si to uvědomovala.

Drobna, ale významná poznámka :

Zásadním způsobem zvýšený příjem energie často nelze zkonzumovat ve třech denních jídlech. Nezbývá než připravovat také přesnídávku a odpolední svačinu. To platí především pro hokejisty, které bych označil jako „profesionální“ i když jsou to desetiletí kluci organizovaně hrající v oddílech.

Skutečným dospělým profesionálům však mnohdy nezbude nic jiného než konzumovat běžná tři jídla a následně jen tak zvanou „druhou večeři“. S použitím speciální sportovní výživy to však není problém.

Příjem stravy rozložený do průběhu celého dne je daleko efektivnější, protože zajistí dokonalé využití všech přijatých živin

Nelze zapomenout ani na dostatečný příjem tekutin. Hokej se hraje v halách kde je někdy relativně zima, dres však vytváří dobrou tepelnou izolaci v důsledku níž se hokejisté potí prakticky stejně intenzivně jako atleti v lehkém oblečení trénující ve vyšší teplotě venku. Kromě toho většina objemové přípravy hokejistů se také odehrává venku a ještě k tomu v letních měsících. Není nutné, a řekl bych ani vhodné používat (aspoň v případě mládeže) drahé zahraniční isotonické nápoje. Nabídka tuzemských nápojů vhodných pro mládež je dostatečná. Konkrétně se jedná o nápoje OLYMP (MedSport), Power Drink (SDC Vizovice), Reg-ge Drink (Nutrend) a některé z řady nápojů firmy Penco.

Pro špičkové hráče je připraven odpovídající nápoj firmy NEWAYS nazvaný velmi výstižně Power Play.

Nejde však pouze o nahradu ztracených tekutin, je totiž nutné přjmout jich mírný nadbytek, protože voda je základním „prostředkem“ dokonalého odstranění nepříznivě působících odpadních látek a tudíž urychlovačem regenerace

Každý kdo sportuje, stejně jako ten, kdo vychovává malého profesionála si musí uvědomit, že běžná strava sama o sobě nikdy není postačující k dosažení dokonalého zdraví, tím méně pak k dosažení zdravotní prevence. Natož k docílení špičkové sportovní výkonnosti. Není tudíž divu, že celý vyspělý sportovní svět „jede“ na povolené potravinové doplňky !

K čemu slouží potravinové doplňky a jak je používat ?

Chronicky přetížení profesionálové dávno přišli na to, že jim běžná strava nestačí. Pokusy o nápravu se před lety zaměřily jen na specifické úpravy „klasické“ výživy. V praxi to vypadalo tak, že hokejisté (a kulturisté) se snažili konzumovat co nejvíce masa. Jejich motiv byl jasný - řídili se přesvědčením, že : „maso = svaly“.

Není to tak dávno co hráči NHL konzumovali hory bifteků (někteří to dělají dodnes) a to dokonce i před zápasem. Zdůvodnění však kupodivu není jen v uvedeném přesvědčení o nutnosti konzumace masa. Je to také důsledek stravovacích zvyklostí Američanů, které není vhodné slepě následovat.

Troufám si na tomto místě vyslovit pro mnohé kolegy nepochopitelnou úvahu, vycházející z již zmíněné souvislosti mezi výživou a krevními skupinami. Většina Američanů totiž má krevní skupinu „O“ stejně jako většina sportovců zaměřených na

silové a rychlostně-silové sporty. Lidé této krevní skupiny totiž mohou mít ve stravě vyšší zastoupení bílkovin živočišného původu aniž by jim to dělalo jakýkoliv problém ! Což neznamená, že těm z vás, kteří máte skupinu „O“ doporučím před zápasem konzumovat pořádně velký T-bone.

Lékaři a vědci - specialisté na sportovní fyziologii, už desítky let studují organismus profesionálního sportovce nejen s cílem stanovit požadavky na příjem základních živin, ale také co do nutného příjmu řady velmi důležitých ochranných a biologicky účinných látek. Má to svoje důvody - základní výzkum totiž objevil mnoho dříve neznámých, nebo v této spojitosti neuvažovaných látek, které nejsou v dostatečném množství zastoupeny ve stravě, případně nejsou v běžné stravě obsaženy vůbec. Přesto jsou pro člověka, tím spíše pro sportovce, velmi důležité. Mohou totiž významně přispět k udržení dobrého zdraví, k prevenci přetížení a poškození a dokonce také k rychlé regeneraci případně ke kvalitnímu výkonu.

Potravinové doplňky

(synonyma : dietary supplements, sportovní výživa, potraviny pro zvláštní účely)

Specificky formulovaným výrobkům jejichž složení vychází z těchto objevů se říká „potravinové doplňky“. Část z nich je určena vyloženě jen sportovcům, takže nemůže překvapit, že sportovní veřejnost je nazývá „sportovní výživa“. Na našem trhu jsou dostupné výrobky obou „kategorií“, to znamená speciální potravinové doplňky určené „komukoliv“ a v poměrně rozsáhlém spektru také doplňky cíleně formulované pro sportovce.

Poučení ?

Potravinové doplňky sestavené pro využití jako sportovní výživa nejsou módní záležitostí. Naopak, jsou nutnosti především pro sportující mládež, ale stejně významné jsou pro špičkové dospělé hráče.

Rodiče sportující mládeže by měli co nejdřív pochopit, že úroveň školního stravování je až na výjimky zcela neodpovídající a pokud neučiní „výživová opatření“, projeví se to dříve nebo později negativně na zdraví nebo výkonnosti, případně na obojím současně. Pokud profesionální sportovec nepoužívá speciální produkty, mohu bez přehánění předpovídat, že velmi brzy skončí aktivní činnost v důsledku relativní podvýživy s níž souvisí chronické přetížení a následně i trvalé poškození zdraví. Spolehat na to, že dítě si po tréninku koupí párek v rohlíku a zapije to kofeinovou limonádu je trestuhodné stejně jako žít v přesvědčení, že mu to stačí, protože se „dostatečně nasytí“ doma.

Skutečně - v oblasti výživy sportovce už dávno nic není tak, jak bývalo.

Sport je mnohem náročnější, požadavky mnohem vyšší, strava se však odpovídajícím způsobem nezlepšila, pokud se dokonce nezhoršila. Obávám se, že je naivní setrvávat na zvycích fixovaných u dospělých sportujících v době kdy k dosažení špičkové výkonnosti skutečně stačila strava sestavená z knedlíků a buchet, limonády nebo piva. Byla by škoda nevyužít možností skýtaných nabídkou produktů speciální sportovní výživy.

Potravinové doplňky a sportovní výživa podrobněji

Nejprve je nutné vysvětlit základní pojmy.

Mezi potravinové doplňky patří všechny volně prodejné speciální produkty určené k „doplňení“ výživy. Z uvedeného plyne, že jejich nabídka vychází z prokázaného konstatování, že obvyklá výživa není ani zdaleka dokonalá. Dokonce nelze vyloučit, že v případě profesionálního sportu nesplňuje ani ty nejzákladnější požadavky.

Mezi potravinové doplňky také patří všechny produkty určené pro „sportovní“ výživu.

Pro účely tohoto materiálu nepovažuji za nutné uvádět složité, do jisté míry umělé, členění všech druhů produktů do jakýchsi škatulek. Podstatné pro uživatele však je následující upozornění :

rozhodnete-li se používat jakýkoliv potravinový doplněk požadujte od prodeje certifikát o jeho schválení Ministerem zdravotnictví a v případě, že jste sportovcem profesionálním, musíte mít kromě toho jistotu, že daný produkt neobsahuje jakoukoliv sledovanou nebo zakázanou látku. V tom případě trvejte na tom, aby prodejce předložil certifikát Antidopingového výboru potvrzující, že ten který konkrétní produkt neobsahuje látky dopingového charakteru.

Jak je možné, že potravinové doplňky, které nejsou léky a navíc jsou volně prodejné a dokonce mají atest Ministerstva zdravotnictví mohou být rizikové pro profesionální sportovce ? Vysvětlení je jednoduché :

při udělování atestu Ministerstvem zdravotnictví není uvažován případný obsah látek, zařazených na Seznam látek dopingového charakteru

Řečeno jinými slovy rekreační sportovec nebo dokonce nesportovec klidně může „dopovat“ pomocí potravinových doplňků obsahujících některé zajímavé látky, profesionál nikoliv. Z pohledu profesionála je to logicky diskriminace. Tento problém však zde nebudu řešit. Jde o to, že popisovaná situace může u někoho z vás vzbudit nedůvěru. Můžete si totiž říci :

„pokud některé potravinové doplňky nedostanou atest Antidopingového výboru, jsou to vlastně drogy. Jsou tedy rizikové, návykové, škodlivé“.

Taková úvaha je sice na první pohled logická, ale současně je nesprávná. Mnoho potravinových doplňků je možná málo účinných, některé z nich, jsou-li produkovány neseriózními výrobci mohou dokonce být neúčinné, ale prakticky nikdy jejich použití nemůže ohrozit zdraví. Na druhé straně si můžete svobodně zvolit výrobce (respektive jeho prodejce).

Jedním z mála prodejců, jimž byste měli důvěřovat je společnost Neways řízená bývalým profesionálním sportovcem a olympijským vítězem Robertem Změlíkem. Jde totiž o produkty zcela mimořádného složení a kvality. A nejen to, tato společnost vám poskytne servis, který nedostanete u nikoho jiného.

Nedůvěra v účinnost potravinových doplňků

Po mnohaleté praxi s použitím potravinových výrobců různých firem a nakonec dokonce s vývojem a prodejem potravinových doplňků vycházejících z mých vlastních patentů musím konstatovat, že přístup laické i odborné veřejnosti k jejich použití je přinejmenším „vlažný“. To má dvě základní příčiny - první je vrozená nedůvěra našeho národa k čemukoliv a komukoliv (čemuž se nelze divit) a druhou je cílené znevažování jejich působnosti. Toto jednání má, jak jinak, opět dva motivy:

Prvním je snaha odborné veřejnosti zachovat si kredit vševedoucnosti.

Druhým je snaha výrobců farmak zlikvidovat stále rostoucí konkurenci.

Ani tomu se nelze divit když si uvědomíte, že ke schválení jediného léčiva jsou nutné roky vývoje a ověřování, patentování a následné reklamy, což všechno vyžaduje miliardové investice. Přitom výrobci potravinových doplňků mohou vyrábět téměř bez legislativních omezení a téměř bez investic.

Také účinky specifických látek používaných v potravinových doplňcích jsou vědecky zkoumány

Jistěže by bylo možné nalézt vědecké studie, jejichž výsledky neprokázaly významné příznivé účinky sledovaných potravinových doplňků. Stejně tak je možné nalézt práce prokazující opak. Není se čemu divit. Krátkodobé studie působení řady v potravinových doplňcích používaných látek nemohou posoudit jejich efekt, protože ten se - až na výjimky - projeví až za jeden či několik měsíců!

Ani vysoce odborné studie sledující efekt léků však nikdy nejsou jednoznačné.

Kromě toho moderní věda si netroufá vydat jednoznačné stanovisko k použití potravinových doplňků, protože její osvícení a objektivní příslušníci si uvědomují, jaký význam tyto produkty mají. Ani moderní medicína není vševedoucí, protože se dosud nemůže pochlubit účinným a bezproblémovým postupem léčby většiny chronických civilizačních a degenerativních onemocnění. Proč by tedy mělo použití potravinových doplňků k prevenci a k podpoře výkonu a ke snížení rizika poškození činit výjimku a být jednoznačně a 100% účinné?

Obrovské plus kvalitních potravinových doplňků

Ono PLUS spočívá v tom, že se téměř vždy jedná o látky přírodní nebo přinejmenším přírodně identické, tedy nikoliv „umělé“ a pro organismus zcela nepřirozené a vysloveně cizorodé. Bylo by chybou nepřiznat, že řada látek používaných v potravinových doplňcích je připravena synteticky. Ale nikdy to nejsou látky pro organismus nebo pro „přírodu“ cizorodé.

Vedlejší účinky podávání potravinových doplňků jsou kromě toho zcela minimální pokud jsou vůbec reálné. Efekt jejich podávání spočívá ve zvýšení biologické hodnoty stravy, v podpoře přirozené schopnosti organismu bránit se proti nemocím stejně jako ve zvýšení odolnosti proti nefyziologické zátěži. Co víc si přát?

Jaká další zdůvodnění lze uvést na obhajobu doporučení širokého využití potravinových doplňků ?

Dále uvedené konstatování by možná pro zarytého odpůrce nebylo pádným argumentem, přesto si neopustím ho uvést :

A/ v USA bere nějaký potravinový doplněk pravidelně (denně a většinou téměř trvale) více než 80 milionů lidí (asi 30 % populace!). V Západní Evropě méně, odhadem asi 10 % populace.

B/ v Západní Evropě se lze setkat s celou řadou případů, kdy jsou potravinové doplňky hrazeny zdravotními pojišťovnami a to na základě dobrozdání specializovaného lékaře, že u konkrétního pacienta všechny klasické léky selhávají a není možné použít žádný jiný léčebný prostředek

Pádnějším argumentem hovořícím ve prospěch použití potravinových doplňků je konstatování probíhajícího intenzivního výzkumu. Studie souvislostí mezi skladbou stravy a zdravím přinášejí naprosto neočekávané výsledky. Farmaceutický průmysl nestačí reagovat z již popsaných důvodů. Jediným řešením je formulace nových potravinových doplňků. Výsledky jejich aplikace u nemocných lidí stále více překvapují lékaře.

Výzkum neustává a tak jsou v přírodních zdrojích objevovány stále nové látky. Charakter jejich účinků je nesmírně rozmanitý a efekt jejich podání často tak (pozitivně) dramatický, že farmaceutický průmysl začíná vyvíjet úsilí směrem ke klasifikaci a izolaci jednotlivých účinných látek, především získávaných z běžně dostupných bylin. Jakmile se podaří izolovat a ověřit efekt jedné každé z nich, je šance je patentovat a použít jako lék.

Desítky miliónů lidí celého vyspělého světa konzumují speciální doplňky aniž by byly zaznamenány výraznější případy poškození zdraví. Pokud se nějaký objeví, je odpůrci záměrně zveličován. Místo snahy lidem pomoci je jejich cílem likvidace úspěšné konkurence případně odvedení pozornosti od vlastních neúspěchů nebo dokonce nepříznivých vedlejších efektů většiny léků.

Racionálně uvažující člověk si musí uvědomit, že na prvním místě je vždy prevence. K tomu nemohou sloužit léky - ty mají léčit, tedy řešit již vzniklý problém. Právě nenávykové potravinové doplňky jsou kategorií prostředků, která významně poslouží k prevenci. Pokud tento fakt budou sportovci i nadále zásadním způsobem podceňovat, nemohou očekávat nic jiného než předčasné poškození, a v porovnání s konkurencí, využívající všechny legální možnosti podpory, také nižší výkonnost a případně předčasné ukončení závodní činnosti.

Argument ze světa

V USA je v oficiálním prodeji více než 6 000 registrovaných (americkým úřadem pro schvalování léků a potravin schváleným) potravních doplňků. Jenom pro ilustraci - v Čechách je to pouhých několik set (pravda, řada dalších se prodává bez potřebného schválení).

Jak se zorientovat v problému ?

Především je nutné vymezit možnosti působení potravních doplňků. Jejich aplikace je cílena do tří oblastí :

1. prevence zdravotního poškození
2. urychlení a optimalizace regenerace

nutnost stále víc trénovat a závodit motivovaná snahou uspět v konkurenci a tak získat slávu a vydělat víc peněz zvyšuje riziko přetrénování a trvalého poškození

3. optimalizace výkonu

konkrétně se to týká fyziologických podmínek soutěžního výkonu a povolené stimulace výkonu samého

Co brzdí rychlejší rozvoj použití potravinových doplňků ?

Jednoduchá odpověď, opět nejlépe v bodech :

1. Neznalost a z ní vyplývající nepochopení, podceňování a nedůvěra
2. Relativně vysoká cena (pro toho, kdo nechápe jejich význam)
3. Nedostatek vysoce kvalifikovaných poradců v oboru sportovní výživy a doplňků
4. Nutnost zpracování individuálních programů (problém ve spojitosti s bodem 3)

V atmosféře strachu z pozitivního dopingového nálezu většina sportovců odmítá použít jakékoliv, byť prokazatelně zcela nezávadné produkty. Nedůvěra v jejich použití stoupne, když v kolektivu sportovců ten, který má vůdčí roli, z jakýchkoliv, většinou zcela neobjektivních důvodů a již po prvním použití prohlásí, že jemu „to nezabralo“. Samozřejmě se to stát může. Vysvětlení je však zcela prozaické a spočívá v individualitě uživatele, v jeho aktuálním zdravotním stavu a v konkrétních podmínkách výkonu. Nelze však vyloučit ani fakt, že použitý produkt pochází od neseriózního výrobce. V tom je hlavní slabina potravinových doplňků. Záruka úspěchu jejich použití prostě a jednoduše spočívá ve výběru správného produktu od správného výrobce. A v neposlední řadě na dávkování a době podávání.

Systém použití potravinových doplňků

Konkrétní výběr a dávkování musí být individuální a může být stanoven - v případě použití produktů firmy NEWAYS pouze na základě (bezplatné) konzultace, v případě registrace u společnosti, a to výhradně po dohodě s autorem tohoto článku Dr. Fořtem na telefonu 0602 705 102.

Proč především Neways ?

Protože máte jistotu kvality. Máte zaručeno, že se jedná o produkty svým složením zcela ojedinělé. Máte jistotu, že nedopujete. Máte možnost se poradit. Můžete si nechat program podpory „ušít na míru“. A to všechno v rámci firemního servisu.

Jaké doplňky konkrétně pro sportující děti ?

Multivitaminový produkt Orachel Plus. Produkt nazvaný Maximol solution kombinující minerály, vitamíny, enzymy a aminokyseliny v ideální formě bez jejich nekritického předávkování běžného u většiny koncentrátů v produktech sportovní výživy. Produkty posilující imunitu, vhodné také pro řešení akutních infekcí jakými jsou VMM a Respirall. Pro větší děti také většina ze sortimentu nové sportovní řady Neways (energetické tyčinky, sportovní nápoj, esenciální mastné kyseliny atd.).

Pro dospělé ?

Lze využít jak produkty pro průběžnou prevenci naznačené již v případě produktů pro děti (i když samozřejmě ve vyšším dávkování) tak celou řadu sportovní výživy. V individuálních případech je možné použít i produkty určené pro podporu klasické léčby. Vynikající po zraněních je například RENU. Ideální pro podporu výkonnosti je MING GOLD a Optimal Muscle Fuel, případně Energizing.

Cítíte se unavení ? Není divu. Profesionální sport je náročný na fyzickou i psychickou kondici. Je vyčerpávající. Nechcete riskovat zranění a nevíte jak na to ? Trpíte v důsledku sportu nějakým chronickým poškozením ?
Vždy lze najít řešení !

Pomoc pro praxi

Základní pokyny pro stravování

Respektujte individualitu včetně vztahu výživy a krevní skupiny

Prostudujte publikaci Výživa a krevní skupiny (Vyd. California Fitness Praha rok 1998) případně sportu bližší publikaci Receptury a výživové tabulky nejen pro sportovce, kde jsou uvedeny také základní zásady platné pro krevní skupiny (Vyd. Svět kulturistiky , Pardubice rok 2000).

Věnujte čas a pozornost pravidelnému sledování zdravotního stavu, tělesné hmotnosti a hodnotám podkožního případně celkového tělního tuku a množství svalové hmoty

K tomuto účelu si dokonce můžete v lékárnách nebo zdravotnických potřebách koupit osobní přístroj na měření tuku v ceně mezi 2.500 - 4.500 Kč

Věnujte mimořádnou pozornost kvalitě stravy a hygieně výživy

Neváhejte s investicí do potravinových doplňků, neočekávejte však od nich zázraky nebo významný efekt v průběhu několika málo dní

V tomto směru můžete důvěřovat společnosti NEWAYS a také prodejci produktů několika dalších amerických výrobců, firmě ENERGUS Praha

Příklady některých základních opatření ve výživě hráče ledního hokeje

1. Poslední jídlo konzumované nejpozději 2 - 3 hodiny před zahájením utkání by nemělo obsahovat velké množství masa. Postačí maximálně polovina obvyklé porce. Ideální je bílé maso drůbeží nebo pro někoho silný drůbeží (hovězí) vývar

- s rýží, pro „O“ také libové maso na roštu bez použití tuku s trochou rýže nebo dušené ! nenadýmové zeleniny
2. Poslední jídlo před zápasem (tréninkem) by NIKDY nemělo být sestaveno z několika chodů. Respektujte plně, pokud to jde, přání hráče - pokud je zvyklý jist před utkáním palačinky, nebraňte mu v tom vysvětlováním, co takové jídlo může udělat v jeho organismu. Pokud si sám ověřil, že mu to prospívá (porovnáním s jinými pokrmy), nemůže mu takové jídlo uškodit.
 3. Nenutě hráče konzumovat vydatnou stravu IHNED po zápase. A pokud to jinak není možné, pokrm by neměl obsahovat mnoho masa. A pokud, pak opět jen ve formě velmi dobře stravitelné, to znamená bez použití tuku, mouky, trojobalu, bez použití hranolků.....
 4. Pokud není jistota, že jídlo bude odpovídat těmto požadavkům, zvolte náhradní podání produktů sportovní výživy například ve formě kombinace proteinového koktailu a energetické tyčinky z řady produktů pro sportovce

Respektujte pravidlo :

čím víc je hráč unaven, tím méně masa by mělo být ve stravě, zato tím víc tekutin a případně i speciálních potravinových doplňků které „umí“ regenerovat svalovou hmotu a podpořit přirozenou regenerační „sílu“

5. Snídaně by měla být minimálně dvě hodiny před tréninkem. V tom případě může být relativně vydatná
6. Strava podávaná v případě relativně krátké pauzy mezi dvěma fázemi tréninku v jednom dni se musí složením přizpůsobit tak, aby následující fázi hráč neabsolvoval ve stavu útlumu způsobeném právě vydatným pokrmem. K tomuto účelu je možné použít již uvedenou kombinaci (bod 4)

Příklad obecně platných pravidel pro skladbu stravy v průběhu turnaje

Varianta A : pauza mezi zápasy - JEDEN DEN

V tomto případě musí být strava velmi bohatá na cukry a chudá na maso. Doporučte hráčům, aby v průběhu dne kromě individuální konzumace středně koncentrovaného proteinového koktailu jedli podle libosti doporučené (netučné) sladkosti jako jsou palačinky, pudinky, pečené vafle a podobně. Maso doporučují jist v den volna mezi zápasy až večer. Oběd by měl být téměř bezmasý.

Varianta B : pauza mezi zápasy - DVA DNY

První den je totožný s variantou A

Druhý den může být „maso“ k obědu, avšak pokud možno ne k večeři, protože je nutné doplnit zásoby cukrů na následující den zápasu. Bezmasé jídlo ? To není smažený sýr s hranolky a s tatarskou omáčkou ! Nechejte se inspirovat recepty uvedenými v již zmíněné publikaci „Recepty a výživové tabulky nejen pro sportovce“.

Poznámka pro funkcionáře oddílu :

V případě, že hrajete utkání „venku“ a budete se v tom místě stravovat (byť jenom jednou v tom dni) předložte personálu stravovny konkrétní požadavky předem. Zdůrazněte především kvalitu a způsob zpracování (hygienu i použití kvalitního tuku v minimálním množství). V případě hromadného stravování tohoto typu (celý tým najednou) je vždy vyšší riziko, že se vás personál bude snažit odbýt kvalitou i kvantitou. Problémem pro řadu hráčů je nutnost přizpůsobit se ostatním, protože si nemůže vybrat podle předloženého jídelníčku. V případě, že najdete ideální malou restauraci je to výhoda. Pokud si nejste jistí, vždy je mnohem menší riziko problémů pokud zvolíte co největší podnik, nejlépe kvalitní hotel. Ideální je samozřejmě „volný - švédský stůl“ protože hráči nemusí čekat až budou obsluženi, až jim kuchyně připraví jejich oblíbenou „minutku“, naopak, mohou skladbu stravy regulovat podle svých aktuálních pocitů.

Kontaktní adresa: RNDr. Petr Fořt
V Lukách 298
397 01 Písek
Mobil tel.: 0602/705102

ČESKÝ SVAZ LEDNÍHO HOKEJE

**Využití průpravných cvičení
v ledním hokeji**

Připravil: Pavel Hynek
trenér ELH Sparta Praha

OBSAH

Úvod /3/

1. Cvičení jednotlivců – pohyblivost /4/
2. Cvičení jednotlivců – síla /8/
3. Cvičení ve dvojicích – pohyblivost /14/
4. Posilovací cvičení ve dvojicích /16/
5. Zvedání a nošení ve dvojicích nebo trojicích /19/
6. Úpoly, přetahy, přetlaky a způsoby zápasu /19/
7. Posilovací cvičení s plným míčem /20/
8. Posilovací cvičení s lehkými činkami /27/
9. Švihadla /29/
10. Krátké tyče /32/

ÚVOD

V předkládaném materiálu jsme se snažili vytvořit zásobník průpravných cvičení aplikovaných v ledním hokeji. Z velkého množství cvičení, která jsou v literatuře uváděna, byla vybrána a v praxi ověřena taková, která se jeví jako nejvhodnější pro hráče ledního hokeje. Cvičení jsou vhodná pro všechny věkové kategorie a jsou seřazena tak, že se jednak zaměřují na rozvoj pohyblivosti jako samostatné pohybové schopnosti a jednak na rozvoj další pohybové schopnosti - tj. síly. Zásobníky jsou seřazeny od cvičení jednotlivců bez náčiní, následují cvičení ve dvojicích či trojicích a zásobník zakončuje cvičení s náčiním.

1. CVIČENÍ JEDNOTLIVCŮ - POHYBLIVOST

Pohyblivost chápeme jako schopnost vykonávat pohyby ve velkém kloubním rozsahu. Pohyblivost má řadu synonym nebo zpřesňujících výrazů např.: kloubní pohyblivost, flexibilita či ohebnost resp. pružnost.

Rozlišujeme pohyblivost aktivní a pasivní. Aktivní pohyblivost znamená maximální kloubní rozsah dosažený pomocí aktivního stahu svalstva pohybujícího se v kloubu. Pasivní pohyblivost je dána rozsahem pohybu v kloubech při působení vnějších sil (opory, gravitace, partnera).

Velikost rozsahu pohybů v kloubech omezuje řada činitelů. Patří k nim anatomické zvláštnosti, síla svalů zajišťujících pohyb, věk, napětí a uvolnění svalů a další podmínky jako únavu, vnější teplota a rozvlečení.

Mezi anatomické činitele pohyblivosti patří druh a tvar kloubu. Větší či menší pohyblivost určuje tvar styčných ploch kostí kloubu, rozsah je dán především plošným rozsahem hlavice a jamky kloubu. Rozsah omezuje dále napětí kloubního pouzdra a vazů, rozložení svalů v okolí kloubu a kostní výstupky. Významnou úlohu má pružnost tkání, zkrácené a neelastické svaly brání dobrému pohybu v kloubech, na druhé straně příliš volné svaly znamenají volné a nestabilní klouby.

Nesmíme zapomínat ani na psychické činitele, protože emoce, psychické napětí, nervozita vedou ke zvýšenému svalovému tonu, což představuje pro úroveň pohyblivosti a její ovlivňování celkově nepříznivou situaci.

Pohyblivost lze zlepšit:

- zvýšením pružnosti svalů obklopujících kloub, protažením vazivového aparátu,
- usměrněním reflexní aktivity svalů kloubu,
- dosažením potřebného uvolnění svalů,
- využitím rozvlečení,
- posílením antagonistů,

Stanoveného cíle se dosahuje kombinací protahovacích, uvolňovacích a posilovacích cvičení, jejich využívání je základem odpovídajících metod.

Metody aktivního cvičení

Cvičení charakterizuje krajní polohy dosahované vlastním svalovým úsilím. Může jít o cvičení dynamická nebo statická.

Aktivní dynamická cvičení

Cvičení využívají pohybové energie částí těla v podobě hmitů nebo švíhových cvičení. Protahovací podnět je krátkodobý, je nezbytné cvičení vícekrát opakovat, jako minimální pro jedno cvičení se zdá počet opakování 15 - 20.

Aktivní statická cvičení tzv. strečink

Podstata cvičení spočívá v delším setrvání v krajní poloze 10 - 30 sekund. Při prvním natažení se po několika sekundách dostavuje pocit zmenšení napětí, jestliže se namísto toho napětí svalu zvyšuje, znamená to přetížení.

Metody pasivního cvičení

Krajní polohy při cvičení se dosahuje působením vnější silou.

Pasivní dynamické cvičení

Strukturálně jsou tato cvičení obdobou aktivních dynamických cvičení : rytmické hmity s rostoucí amplitudou pohybu až do krajní polohy. Rozdílný je způsob natažení svalu : v pasivních cvičeních se jako vnější síly využívá působení partnera, gravitace nebo opory.

Pasivní statická cvičení

Cvičení tohoto typu znamenají pasivní dosažení krajních poloh a setrvání v nich pomocí vnějších sil (přidržení partnera)

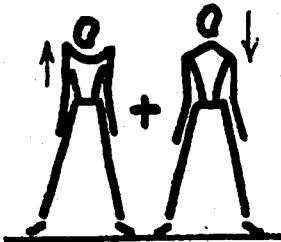
Metoda kontrakce - relaxace - natažení

Protahovací cvičení této metody se zakládají na využívání ochranného útlumu tj. určitého uvolnění svalu po předchozím napětí.

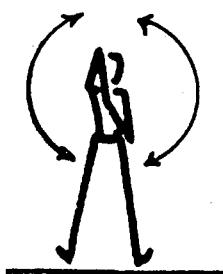
- metodický postup :

1. natahování : sval pasivně natáhneme do polohy pod hranicí bolestivosti,
2. kontrakce : v dosažené poloze natažený sval maximálně staticky kontrahujeme proti vnějšímu odporu po dobu 4 - 6 sekund,
3. relaxace : po kontraksi uvolníme sval v dané poloze (2 - 3 sek.),
4. natahování : po uvolnění následuje další protažení svalu, v této poloze setrváme asi 8 sekund,

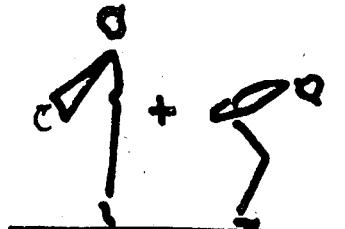
Cvicky pohyblivosti : pohyby lopatky a ramenního kloubu

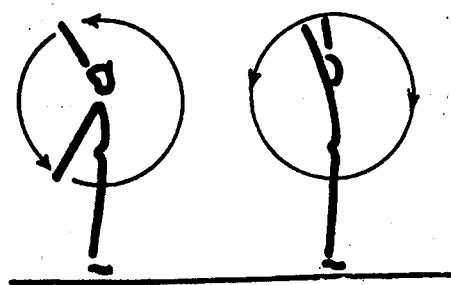
Obr. 1
Stoj rozkročný – pohyby
ramen vzhůru a dolů

Obr. 2
Rovný předklon , paže výdrž

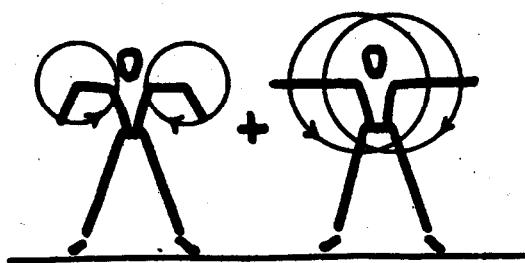

Obr. 3
Podřep spojný – výpon,
podřep

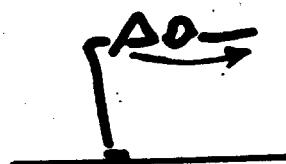
Obr. 4

a) bočné nesoudobé kruhy vpřed,
b) bočné soudobé kruhy levou vpřed
a pravou vzad,

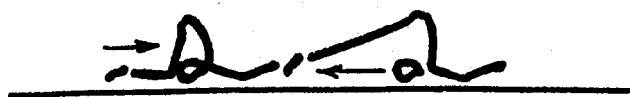
Obr. 5

a) kruhy předloktí dolů,
b) kruhy dolů,

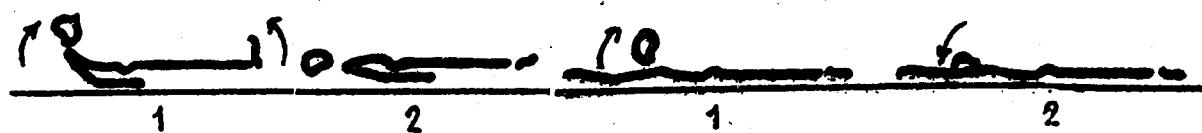
Obr. 6

Stoj spojny – pohyby
paží jako při plavání,

Obr. 7 Trup

Dotýkat se země co nejdále za hlavou,
pokrčit nohy, kolena se dotýkají země,

Obr. 8

Překlon hlavy – 1. přitáhnout špičky
nohou k běrcům, 2. vzpřím hlavy,

Obr. 9

Leh na břiše – vzpažit, 1. záklon hlavy,
2. vzpřím hlavy,

Obr. 10

Vzpor klečmo – pohyblivost páteče,

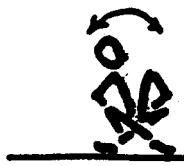
Obr. 11

Vzpor klečmo – přechod do kliku a zpět,

Obr. 12

Klek – zapažit, sepnout ruce za tělem,
předklon – vzpřim,

Obr. 13

sed zkřížný skrčmo – ruce vbok, úklon
hlavy vlevo – vzpřim – úklon vpravo,

Dolní končetiny

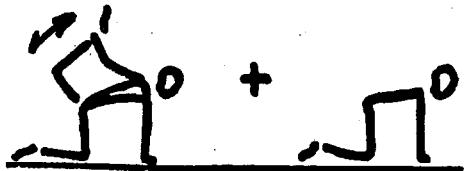
Obr. 14

Sed skrčmo, kolena od sebe,
chodidla k sobě, tlačit kolena
co nejvíce stranou dolů,

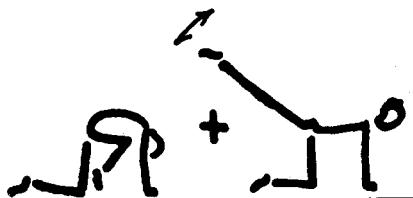
Obr. 15

stoj spojny – přitáhnout
nohu kolenem k trupu,

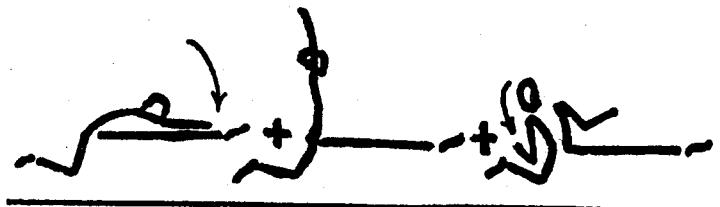
Obr. 16

vzpor klečmo – levou rukou
uchopit skrčenou levou nohu,
vytáhnout nohu vzad,

Obr. 17

Skrčit přednožmo levou , předklon hlavy,
zanožit levou, prohnout záklon hlavy, hmit
v zanožení vzhůru a dolů,

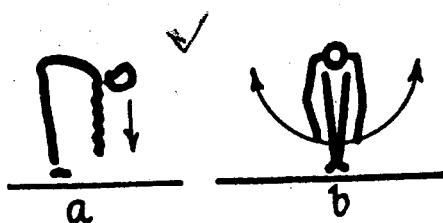

Obr. 18

1.Hluboký ohnutý předklon, vzpažit, dotknout
se špičky levé nohy, 2. vzpřim, 3. otočit trup
záklon - dotknout se pravým loktem pravého
kolena,

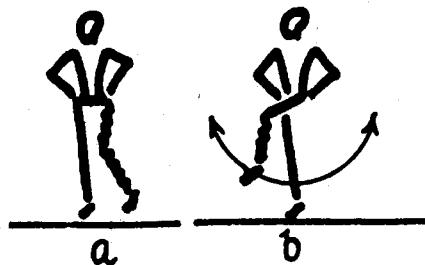
Cviky uvolňovací

Ve cvičební praxi musíme rozlišovat pohyblivost a uvolněnost. Uvolňovat začínáme nejdříve jednotlivé svalové skupiny paží a nohou pomocí protřepávajících pohybů v sedu, lehu. Rovněž pasivní komihavé pohyby volně visících končetin a trupu mají žádaný uvolňovací účinek. Využíváme přitom plně zemské gravitace. Uvolňovací cvičení zařazujeme mezi namáhavější cvičení jako odpočinkové prvky, při nichž dochází k zvýšenému oběhu krevnímu v tkání a k odplavování metabolitů.

Obr. 19

Stoj spojny - předklon,
a) uvolňování svalstva paží protřepáváním ,
b) pasivním komíháním vpravo, vlevo,

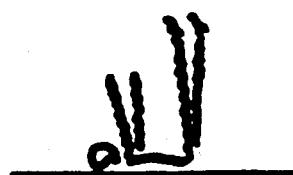
Obr. 20

a) uvolňování svalstva protřepáváním ,
b) uvolňování svalstva pasivním komíháním
vpřed a vzad,

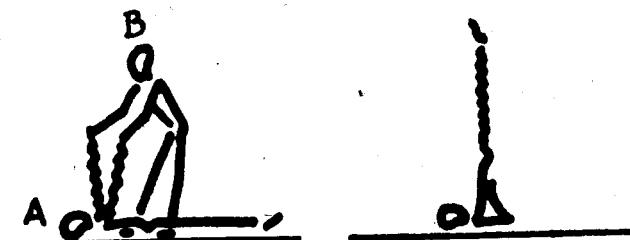
Obr. 21

Uvolňování svalstva nohou protřepáváním,

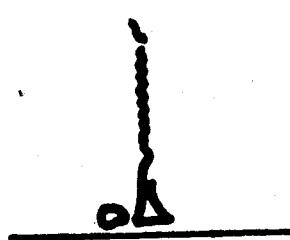
Obr. 22

Uvolňování svalstva paží a nohou
protřepáváním,

Obr. 23

A leh - vzpažit,
B úchop za ruce,

Obr. 24

Stoj na lopatkách,

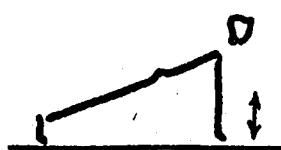
Obr. 25

Leh- upažit, úplné uvolnění svalstva,
duševní i tělesná relaxace,

2. CVIČENÍ JEDNOTLIVCŮ – SÍLA

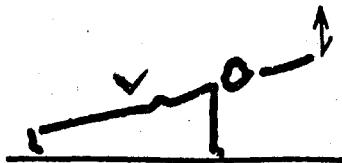
Sílu můžeme definovat jako schopnost překonávat nebo udržovat vnější odpor svalovou kontrakcí. Z fyziologického hlediska vystupuje síla jako zdroj pohybů člověka, jako schopnost vykonávat tělesnou činnost. Z fyzikálního hlediska se každý tělesný pohyb děje určitou silou, má určitou rychlosť, jisté zrychlení, trvá určitou dobu. Ve smyslu didaktickém představuje tato schopnost důležitou kvalitativní charakteristiku volných řízených pohybů člověka, jimiž řeší konkrétní pohybový úkol.

Cvicky sily hornich konchetin - těmito cviky posilujeme svalstvo paží a pletence ramenního, při většině cviků posilujících paže procvičujeme i svalstvo břišní a zádové.
Cvičení na sílu paží provádíme pomalu, tahem a nebo naopak se zvyšovanou rychlosťí a náhlým zastavováním v přesné poloze. Velmi účinné jsou cvičení v podporech, kdy se váha přenáší na paže.

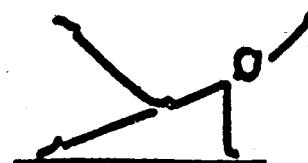
Obr. 26

1. Vzpor ležmo – na prstech,
2. vzpor oporem o dlaně,

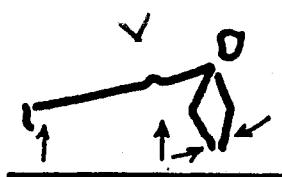
Obr. 27

- Vzpor ležmo – vzpažit levou, hmitání vzad a vpřed,

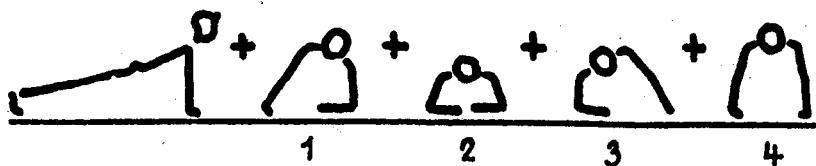
Obr. 28

- Vzpor ležmo – vzpažit levou, zanožit pravou,

Obr. 29

- Vzpor klečmo – odrazem rukama i nohami výskok, tlesknout ve vzduchu a dopad zpět,

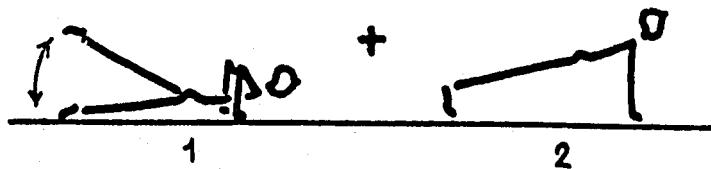
Obr. 30

- Vzpor ležmo – 1. podpor na předloktí levou, 2. podpor na předloktích ležmo, 3. podpor na předloktí pravou, 4. vzpor ležmo,

Obr. 31

1. Klik ležmo vysazeně,

Obr. 32

1. Klik ležmo – zanožit levou,
2. Vzpor ležmo – přinožit levou,

Obr. 33

- Vzpor vzadu ležmo – klik vzadu ležmo,

Cviky sily - trup

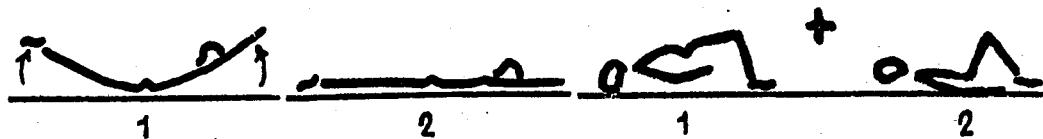
Zádové svaly - cviky pro posilování zádového svalstva mají bezprostřední vliv na správné držení těla a sledujeme jimi :

- posilování svalstva v oblasti lopatek,
- protahování prsního svalu,
- zvětšování pohyblivosti ramenního kloubu,

Obr. 34

1. Hrudní záklon,
2. Vzpažit zevnitř,
3. Skrčit ruce v týl,
4. Vzpříml - vzpažit,

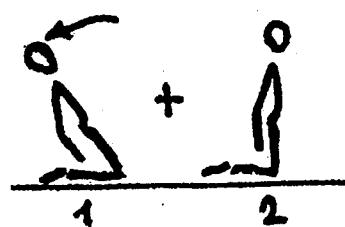

Obr. 35

1. Hrudní záklon - zanožit,
2. Vzpřim - položit trup a nohy na zem,

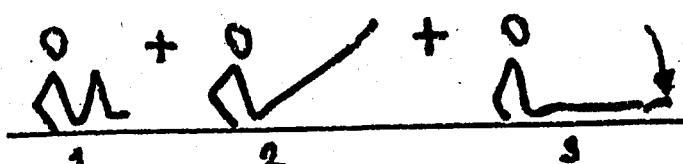
Obr. 36

- Leh pokrčmo,
1. Zvednout trup a pánev nad zem,
 2. Spustit trup, paže a pánev na zem,

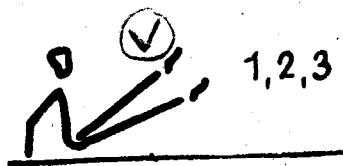
Obr. 37

1. V kleku náklon vzad,
2. Klek,

Obr. 38

1. Skrčit přednožmo,
2. Přednožit,
3. Spustit nohy těsně nad zem,

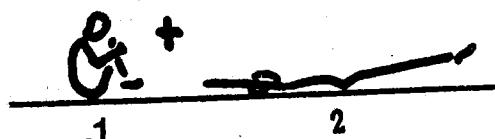
Obr. 39
Vzpor vzadu sedmo –
přednožit – napsat ve
vzduchu číslice

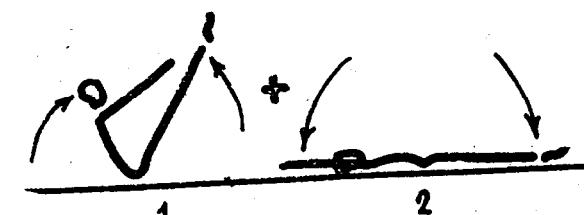
Obr. 40
Střídavě skrčování a napínání
nohou jako při jízdě na kole

Obr. 41
Leh – vzpažit – přednožit –
hmitání vzhůru a dolů

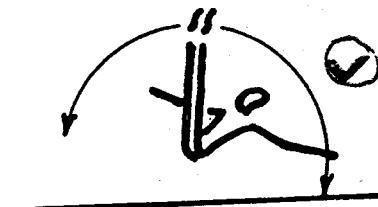
Obr. 42
1. Sed – skrčit – obejmout nohy
2. Leh – vzpažit – přednožit

Obr. 43
1. Sed – přednožit – dotknout se rukama
špiček
2. Leh – spustit nohy na zem

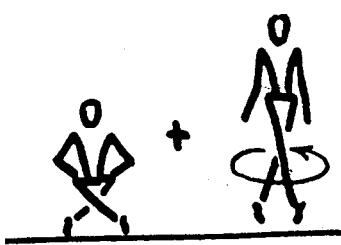

Obr. 44
Leh – vzpažit – přednožit,
hmitání nohami vlevo a vpravo

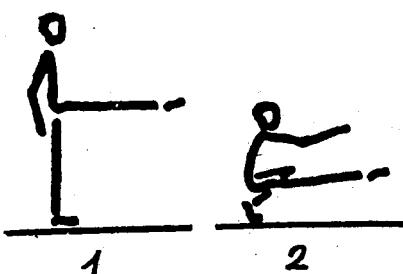

Obr. 45
Leh – upažit – přednožit, pokládat nohy
střídavě vlevo a vpravo na zem

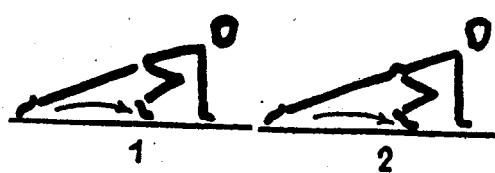
Cviky sily dolních končetin - při posilování svalstva dolních končetin musíme rozlišovat dvě skupiny cviků. První skupinu cviků - statické posilování - tvoří přechody ze stojů do podíepů, dřepů, kleků, sedů a zpět.

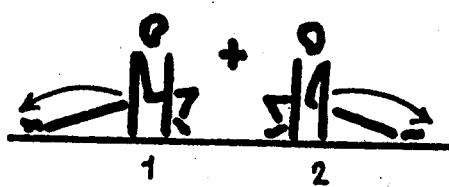
Obr. 46
Sed zkřížný skrčmo pravou přes

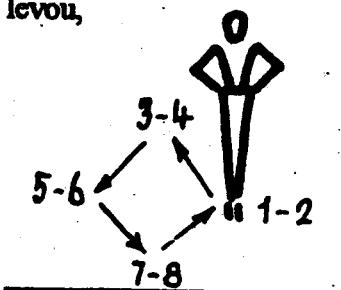
Obr. 47
Stoj spojny – 1. přednožit pravou,
2. dřep na levé - předpažit

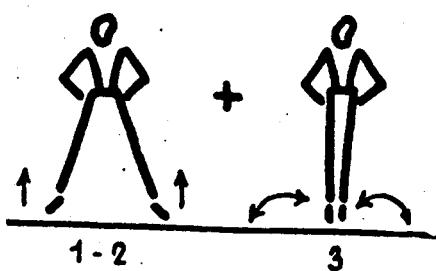
Obr. 48
Střídavě odrazem vzpor dřepmo zánožný pravou, levou,

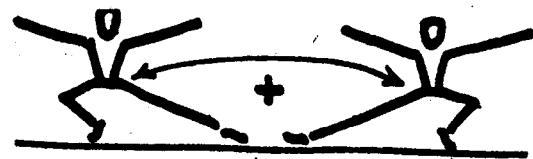
Obr. 50
Vzpor dřepmo únožný levou,
1. Odrazem vzpor dřepmo únožný pravou,
2. Odrazem vzpor dřepmo únožný levou,

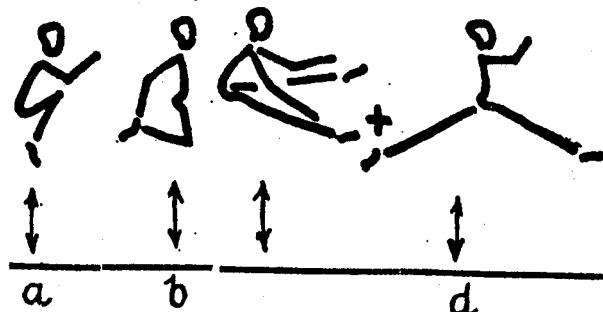
Obr. 52
Stoj spojní - poskoky po obvodu čtverce,

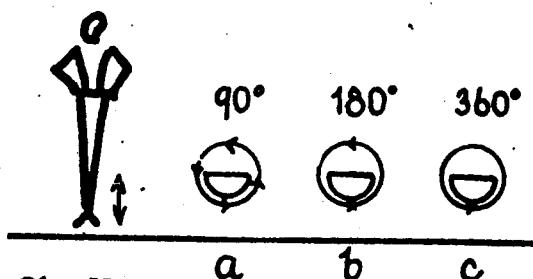
Obr. 54
Stoj rozkročný -
1.-2. Poskoky ve stojí rozkročném
3. Poskok s úderem nohou o sebe

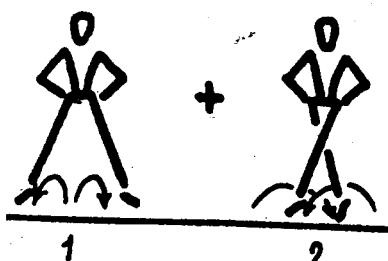
Obr. 49
Dřep únožný pravou - upažit - přenášení váhy,

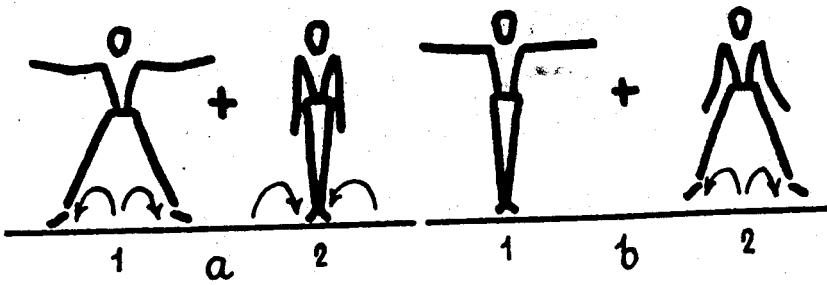
Obr. 51
Stoj spojní - poskoky,
a) skok se skrčením přednožmo,
b) skok se skrčením zánožmo,
c) skok s přednožením roznožmo,
d) skok roznožný levou vpřed a pravou vzad,

Obr. 53
Stoj spojní - poskoky po obvodu kruhu,
a) poskok čtvrtobratem,
b) poskok půlobratem,
c) poskok s celým i dvojným obratem,

Obr. 55
Stoj spojní -
1. Poskokem stoj rozkročný
2. Poskokem stoj zkřížný levou vpřed

Obr. 56

- a) Stoj spojny ,
 1. poskokem stoj rozkročny - upažit,
 2. poskokem stoj spojny - připažit,
- b) Stoj rozkročny,
 1. poskokem stoj spojny - upažit,
 2. poskokem stoj rozkročny - připažit,

Druhou skupinou cviků - dynamické posilování - tzv. „skokanský trénink“.

Rozvoj výbušné sily dolních končetin – „ skokanský trénink “

čas zatížení	- 10 - 15 sec.
odpočinek	- 120 sek. i více
opakování	- 5 - 8 x
odpočinek mezi sériemi	- 5 - 10 min.
počet sérií	- 3 - 5

Kombinovat skoky do maximálně možné délky se skoky zaměřenými na max. rychlosť pohybu. V hokejové praxi se osvědčila dráha 15 - 20 m střídavě 1 x do max. délky, 1 x max. rychle, přestávka 3 - 5 minut a opakovat.

Příklad jednoho komplexu násobených skoků (opakujeme 4 x):

- skoky po levé noze,
- skoky po pravé noze,
- skoky po levé noze vlevo a vpravo,
- skoky po pravé noze vlevo a vpravo,
- skoky z levé na pravou nohu (imitace bruslení),
- skoky snožmo,
- skoky snožmo vlevo a vpravo,
- chůze v dřepu s přednožováním a obraty,
- žabáky atd.

Organizační formy :

- překážky,
- v družstvu,
- ve dvojicích,

Překážky

V případě, že hráči nezvládají násobené přeskoky bez meziskoku, imitujme překážky lavičkami nebo můžeme překážky položit, čímž snížíme výšku překážek. Dále můžeme zařadit nižší překážku nebo prostor pro meziskok, také kombinovat překážky s lavičkami. Dbáme na správnou techniku provedení, rytmus, nesmíme zapomínat na práci rukou.

Příklad :

8 x 10 překážek

7 x 10 překážek mezi sériemi 3 - 5 min. aktivní odpočinek - bago

6 x 10 překážek

V družstvu

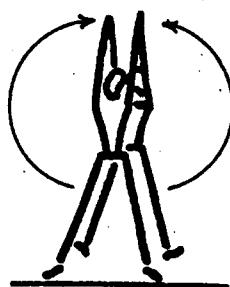
Rozdělíme družstvo na dvě skupiny, první skupina imituje řadu překážek, druhá skupina provádí násobené přeskoky bez meziskoku.

Dvojice

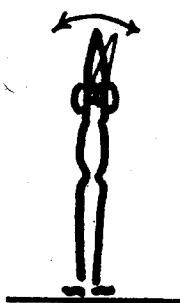
U nižších věkových kategorií nahrazujeme překážky nebo lavičky hráčem. Vytvoříme dvojice, jeden hráč imituje překážku, druhý cvičí, následuje výměna. Skáčeme sounož bokem nebo čelem k překážce, po levé či pravé noze, můžeme provádět imitaci bruslení.

3. CVIČENÍ VE DVOJICÍCH - POHYBLIVOST

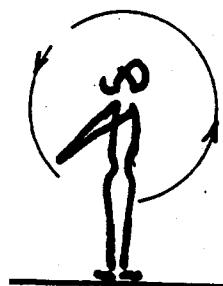
Horní končetiny

Obr. 57
Dvojice ve stojí rozkročném,
čelnými oblouky zevnitř
vzpažit a zpět

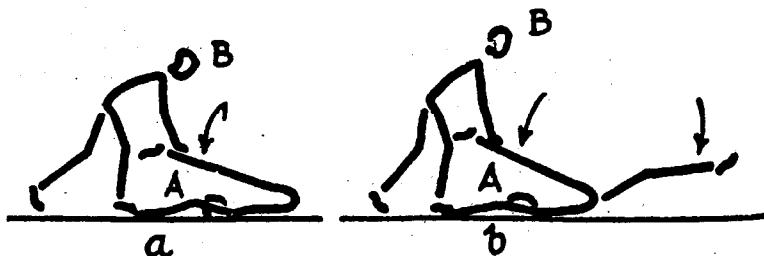
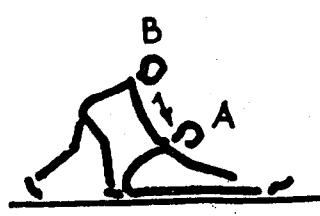

Obr. 58
Dvojice ve stojí spojném,
hmítání střídnuřuč vpřed
a vzad

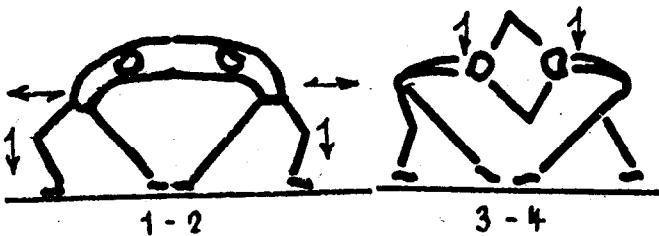
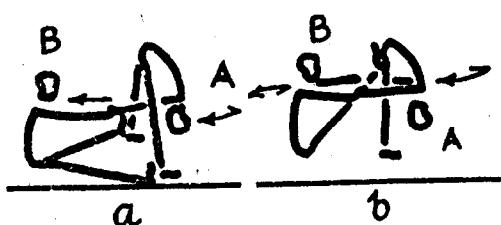
Obr. 59
Dvojice ve stojí spojném,
drží se za ruce ve vzpažení,
bočné kruhy

Trup

Obr. 60

A sed – předklon, hmity v předklonu s dopomocí, hlava se dotýká kolen,
B tlakem na lopatky dopomáhá většímu předklonu,

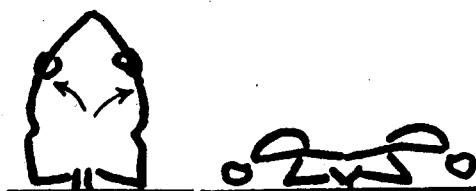
Obr. 62

a) hmity v předklonu s dopomocí ve stojí rozkročném,
b) totéž ve stojí spojnému,

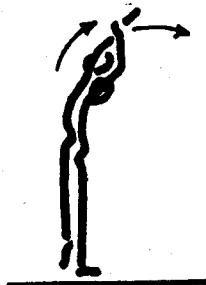
Obr. 63

1. - 2. hmit v úklonu,
3. - 4. hmit v předklonu,

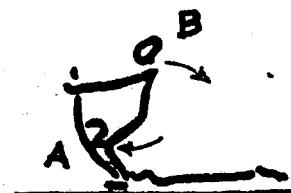
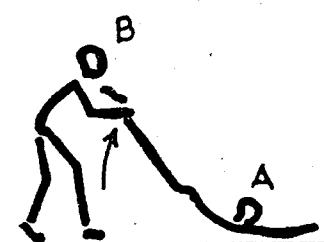
Obr. 64

Dvojice stoj rozkročný čelem k sobě, předklon, otáčení trupu vlevo a vpravo,

Obr. 65

Dvojice v kleku sedmo zády k sobě, hluboký ohnutý předklon,

Obr. 66

Dvojice stoj spojny zády k sobě, vzpažit, hrudní předklon, hrudní záklon,

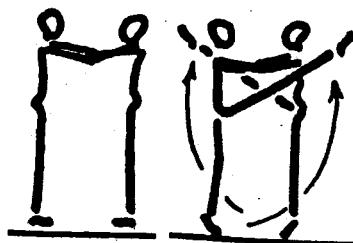
Obr. 67

Leh na břiše, vzpažit zevnitř, pasivní hrudní záklon s dopomoci,

Obr. 68

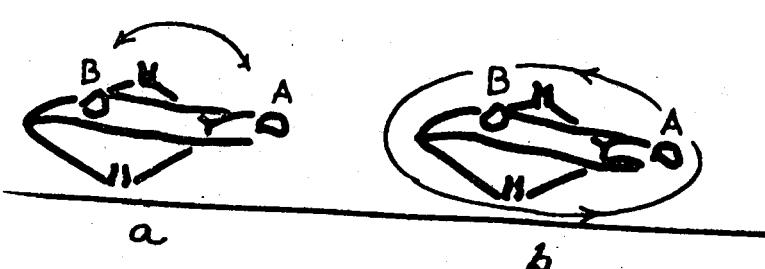
Leh na břiše- vzpažit zevnitř, pasivní hrudní záklon s dopomoci,

Dolní končetiny

Obr. 69

Dvojice stoj zánožný pravou čelem k sobě, ruce na ramenou, výšvihy přednožmo povýš pravou,

Obr. 70

- a) Dvojice sed roznožný čelem k sobě, A záklon, B předklon,
- b) Totéž, ale kroužení trupem, hlava stále těsně nad zemí,

4. POSILOVACÍ CVIČENÍ VE DVOJICÍCH

Cvičení ve dvojicích patří mezi nejúčinnější cvičení rozvoje sily. Mají tu výhodu, že mohou velmi dobře nahradit chybějící nářadí nebo náčiní. Cvičení ve dvojicích vyžadují kázeň a vyšší tělesnou zdatnost.

Cviky ve dvojicích můžeme rozdělit na :

1. cviky s pasivní dopomocí, při nichž jeden hráč napomáhá pohybu hráče druhého,
2. cviky aktivní, při nichž oba hráči pracují přibližně stejnou silou,
3. cviky odporové, při nichž jeden hráč odporuje aktivnímu pohybu hráče druhého (izometrický stah),

Při cvičích s dopomocí je nutno vždy správně odhadnout míru dopomoci, malá je neúčinná, příliš velká může způsobit bolestivá zranění. Proto také řadíme k sobě hráče pokud možno stejně výšky a váhy.

Organizace :

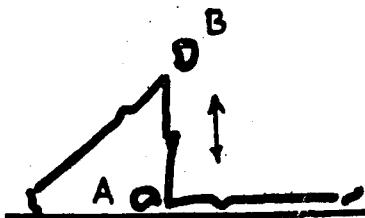
- ze zásobníku sestavíme přípravu na tréninkovou jednotku,
- při výběru cvičení se snažíme dodržovat zásadu celkového zatížení t.j. řadíme cviky se zaměřením na jednotlivé svalové partie v pořadí : př. svalstvo horních končetin - břišní svalstvo
- svalstvo dolních končetin - zádové svalstvo atd.
- vytvoříme dvojice o přibližně stejně výšce a váze- jedna dvojice vždy cvik ukáže - trenér provádí korekci- na pokyn trenéra cvičí zbývající dvojice - interval zatížení je dán počtem opakování nebo časem - trenér provádí korekci,

Horní končetiny

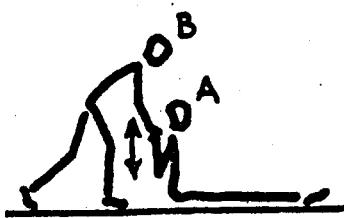
Obr. 71

Posilování flexorů – u cvičence A posilování bederního svalstva,

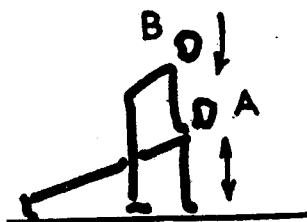
Obr. 72

A lež – předpažit,
B vzpor ležmo na
pažích A,

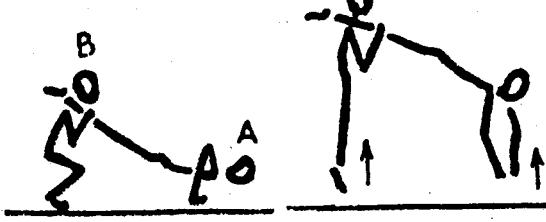
Obr. 73

A sed, ruce u ramen, vzpažovat,
B odporuje vzpažování,

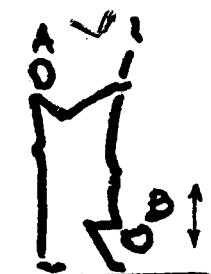
Obr. 74

Vzpor ležmo, B tlakem
na lopatky A odporuje
mu ve vzporu,

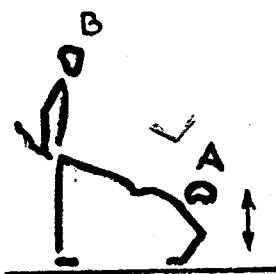
Obr. 75

A vzpor ležmo, opakováné kliky s tlesknutím,
B současně s klikem A dřep,

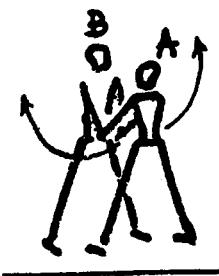
Obr. 76

A přidržuje nohy,
B klíky,

Obr. 77

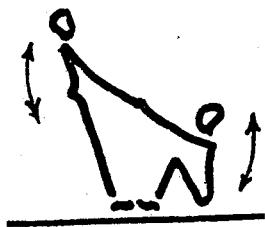
B přidržuje nohy,
A klíky ve vzporu
vzadu ležmo,

Obr. 78

B předpažit dolů dovnitř, ruce v pěst,
upažovat, A úchopem za zápěstí B
odporuje pohybu,

Dolní končetiny

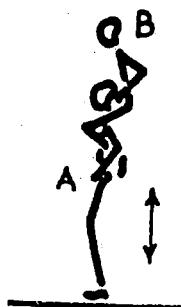
Obr. 79

Dvojice stoj spojný čelem k sobě,
A dřep, B stoj,

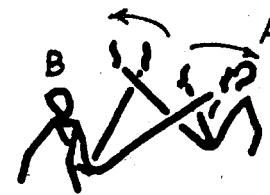

Obr. 80

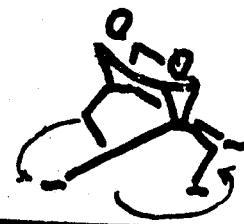
Dvojice stoj spojný zády k sobě, a) zaklesnout za lokty
opakováně dřep a stoj, b) totéž, bez držení oporem o
záda, c) poskoky v dřepu dokola,

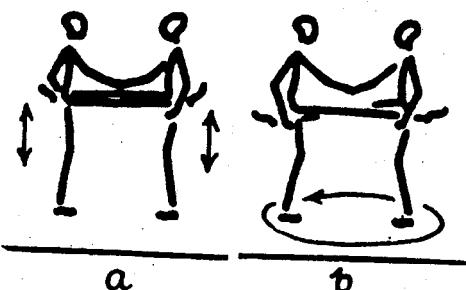
Obr. 81
Střídavě dřep a stoj

Obr. 82
A roznožuje
B mu odporuje

Obr. 83
Střídavě dřep únožný pravou
a levou (úhyby)

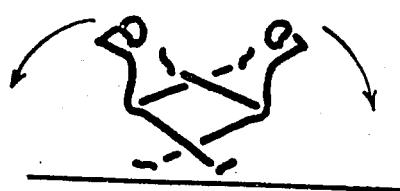

Obr. 84
Dvojice stoj na levé čelem k sobě
a) dřep stoj na levé noze
b) poskoky dokola na levé noze

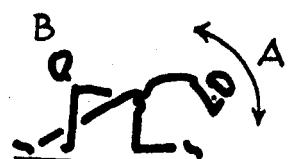

Obr. 85
Dvojice dřep přednožný pravou čelem k sobě
„kozáček“

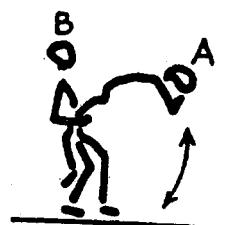
břišní svaly

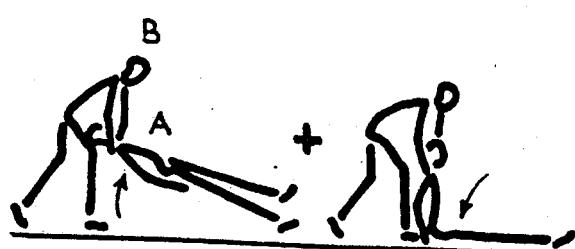
Obr. 86
Dvojice sed roznožný
čelem k sobě, záklonem
leh a vzpřim do sedu

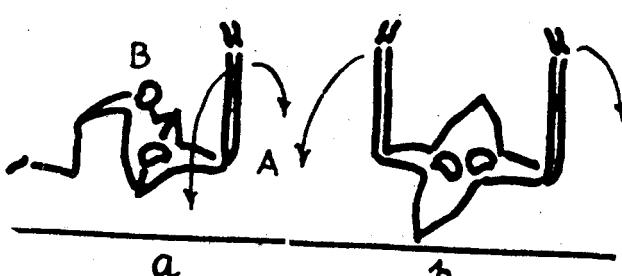
Obr. 87
A sed roznožný na bedra B,
rovny záklon a vzpřim

Obr. 88
A zvedá trup nad zem, B
přidržuje rukama stehna A,
záklonem udržuje rovnováhu

Obr. 89
A oporem o šíji zvednout trup nad zem
B rukama podpirá šíji A

Obr. 90
a) A přednožovat střídavě vpravo a vlevo
b) totéž ve dvojici

7. POSILOVACÍ CVIČENÍ S PLNÝM MÍČEM

Váha plných míčů musí odpovídat tělesné vyspělosti hráčů, jinak by cvičení mohlo mít škodlivý účinek. V začátku jsou vhodné 2 kg míče, pro žáky a dorostence 2 - 3 kg, pro juniory a seniory 3 - 5 kg míče.

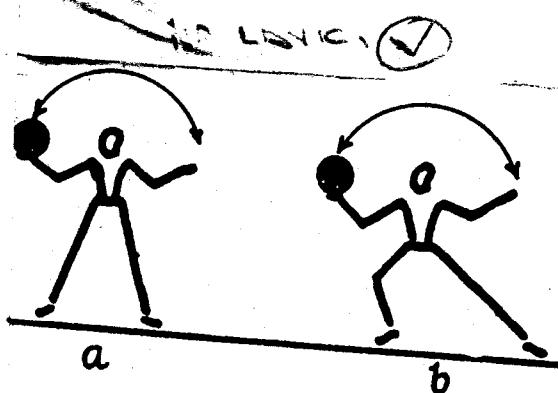
S plnými míči provádíme nejrůznější cviky dynamické sily, výbušné i vytrvalostní sily : gymnastická cvičení, podávání, házení a chytání, cvičení dovednosti a postřehu. Při házení používáme kromě obvyklých způsobů známých ze sportovních her i takové způsoby, které zvyšují fyziologickou hodnotu cvičení a mají silový účinek : házíme v kleku, sedu i lehu (fixace) čelem, bokem i zády k sobě, háziníme více míčů najednou atd. Cvičíme levou i pravou paží. Plného míče můžeme ovšem využít i v průpravu k atletickým vrhům a hodům, jako břemene při nošení a při úporech. Cvičení s plnými míči je zábavné a zvyšuje aktivitu hráčů. Tím více vystává nutnost dokonalé organizace cvičení, aby nedošlo ke zbytečným úrazům. Hráči proto odhadují míč jen na znamení trenéra, vždy jen na určené místo a určenému hráči. Zranit se je možné i při špatném chytání míče. To neustále zdůrazňujme zásady správného chytání : proti míči natažené paže s prsty vějivě roztaženými, po dosednutí míče na prsty pružné stažení paží zpět a ztlumení míče na ruce. Ideální je, má-li míč každý hráč, nebo alespoň dvojice. Při nedostatku míčů cvičíme trajících nebo čtveřicích, ve dvojřadu nebo v kruhu.

Horní končetiny

Obr. 92

Přehazovat míč z jedné ruky do obloukem nad hlavou

Obr. 93

rozkročný – a) přehazovat míč obloukem nad hlavou, b) totéž s podřepy únožnými

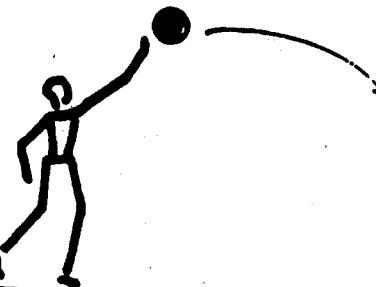
Obr. 94

Podávat míč z ruky do ruky osmičkou mezi koleny

Obr. 95

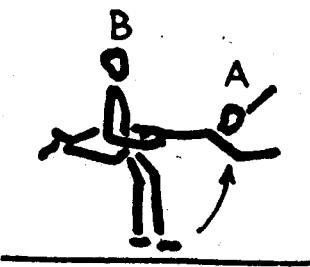
Předávat mé ruky do druhé ruky kolem boků

Obr. 96

Přímý hod vpřed trčením od prsou

Zádové svaly

Obr. 91

A stahem vzpřímovačů trupu zvedne trup prohnutě nad zem, B záklonem a úchopem za stehna udržuje A nad zemí

5. ZVEDÁNÍ A NOŠENÍ VE DVOJICÍCH, TROJICÍCH

- a) formou soutěživosti
- b) formou intervalového tréninku

Nošení jsou tělesná cvičení při nichž hráči mění polohu a místo, tato cvičení vyžadují zvýšení práce svalstva téměř celého těla. Zpočátku zařazujme snadná a jednoduchá cvičení, později výkon postupně střežujeme :

- zvyšováním zátěže
- ztěžováním způsobu provedení
- zvyšováním počtu opakování
- cvičením ve dvojicích, trojicích, ve skupinách
- zvětšováním vzdálenosti a rychlosti pohybu

Nikdy nezařazujme cvičení, která jsou nad síly hráčů, neboť bychom mohli způsobit těžké poškození organismu. Nejopatrnější musíme být při cvičení s žactvem. Zvedat nebo nosit spoluhráče je vhodné provádět od 12 let, a to nejvýše na vzdálenost 10 - 15 m.

6. ÚPOLY, PŘETAHY, PŘETLAKY A ZPŮSOBY ZÁPASU

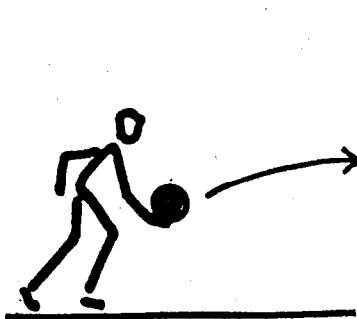
Úpoly jsou taková cvičení, při nichž hráči přemáhají sílu jiného hráče, který s ním zápasí nebo jím zabraňuje v provedení určitého výkonu.

Úpoly dělíme na :

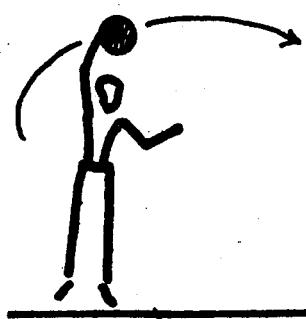
- a) přetahy, při nichž převládá síla tažná
- b) přetlaky, při nichž působíme silou tlačnou
- c) způsoby zápasu

Cvičíme zpravidla ve dvojicích, ale můžeme i v trojicích nebo ve větších celcích.

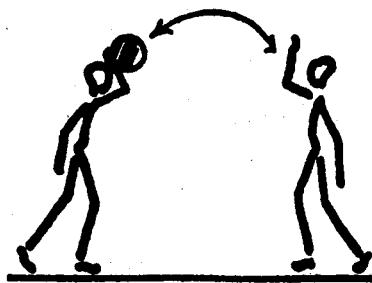
Úpoly jsou nejen vydatným cvičením síly, ale přispívají k rozvoji postřehu a pohotovosti, houževnatosti a prostorové orientace.

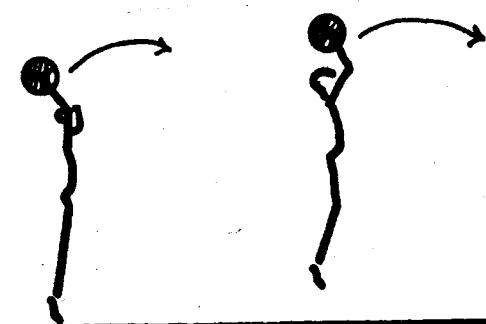
Obr. 97
Hod obloukem dolů

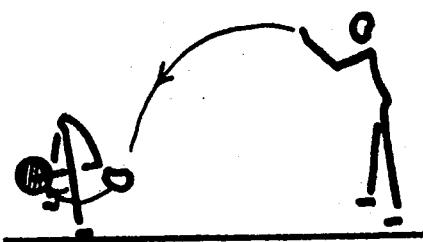
Obr. 98
Hod obloukem vzhůru
přes hlavu

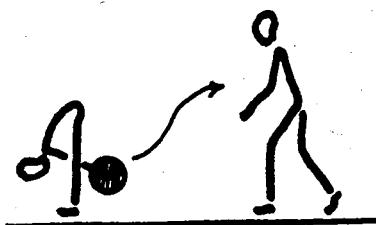
Obr. 99
Stoj – míč nad ramenem,
přímý hod vpřed

Obr. 100
Stoj spojný- míč nad hlavou,
hod obouruč i s výskokem

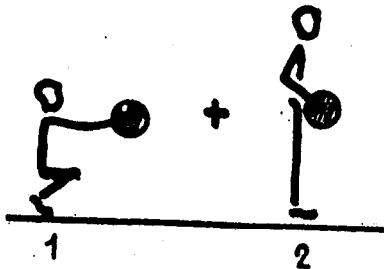

Obr. 101
Hluboký ohnutý předklon, míč mezi nohami,
hod obouruč obloukem dolů mezi nohami

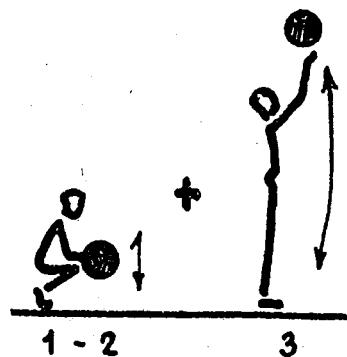
Obr. 102
Stoj rozkročný- hod obouruč,
vzad obloukem dolů mezi nohami

Dolní končetiny

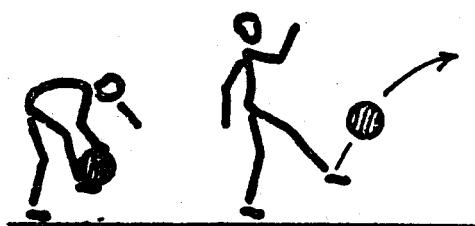
Obr. 103

Stoj spojny - míč v předu dole
 1. dřep - míč před prsa
 2. stoj - míč vpřed dolů

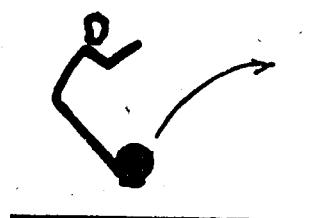
Obr. 104

1. dřep - míč na prsa
 2. hmit v dřepu
 3. stoj , vyhodit míč obouruč vzhůru

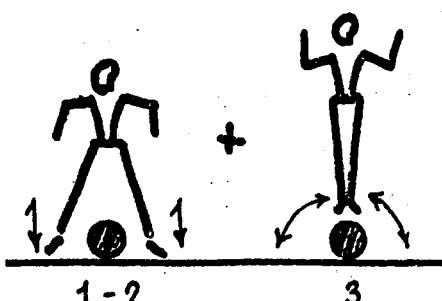
Obr. 105

Stoj na levé, přidržovat míč na pravém
nártu, hod napnutím pravé nohy

Obr. 106

Stoj, svírat míč mezi kotníky, hod
přednožením

Obr. 107

1. – 2. dva poskoky ve stoji rozkročném
 3. skok, úder chodidly o sebe nad míčem

Obr. 108

Vyhodit míč nohama do výše a úderem
chodidel ho hodit na spoluhráče

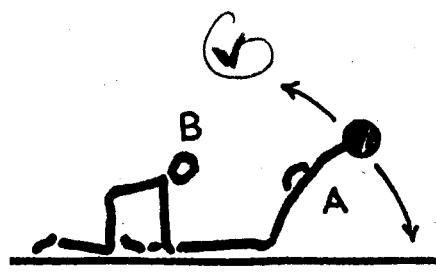
Břišní svaly

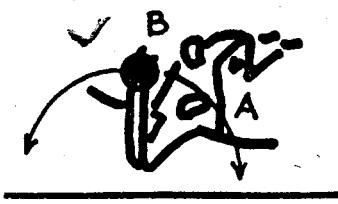
Obr. 109
Stoj rozkročný, míč nad hlavou, úklony s hmitem v úklonu

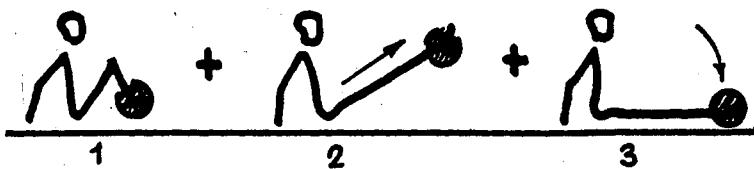
Obr. 110
Stoj rozkročný, míč nad hlavou, kroužení trupem

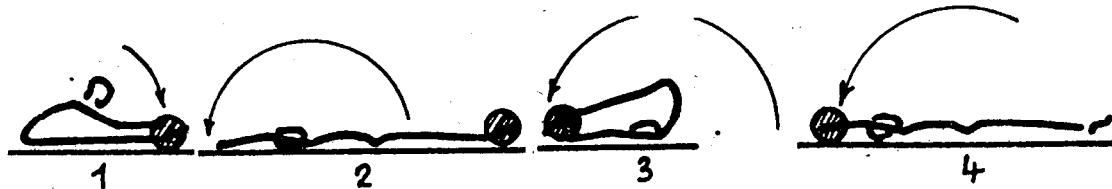
Obr. 111
A záklonem leh a vzpřím do sedu, B přidržuje nohy

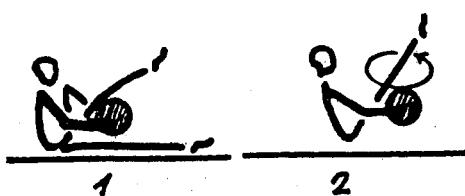
Obr. 112
A svírat míč mezi kotníky,
střídavě přednožovat
B v kleku přidržuje

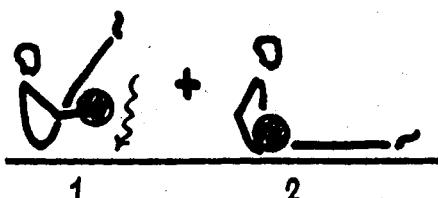
Obr. 113
1. skrčit přednožmo
2. přednožit
3. spustit nohy do sedu

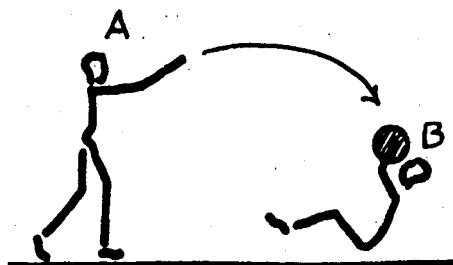
Obr. 114
1. sed, hluboký ohnutý předklon, míč mezi kotníky
2. vzpřím a leh, vzpažit
3. položit míč nohami do rukou
4. spustit nohy do lehu

Obr. 115
1. přednožit pravou, předávat míč pod nohou
2. předávat míč pod a nad nohami krouživým
pohybem

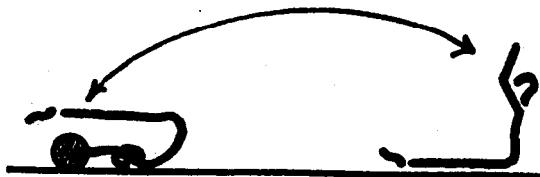

Obr. 116
Sed, míč vpravo stranou, přednožit
1. kutálet míč po zemi zprava doleva
2. spustit nohy do sedu

Obr. 117

A hází míč přímým hodem směrem k B,
B snaží se míč co nejrychleji vracet

Obr. 118

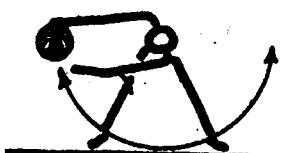
Chytit míč obouruč nad hlavou, pádem
vzad leh vznesmo, hod obouruč nad hlavou

Obr. 119

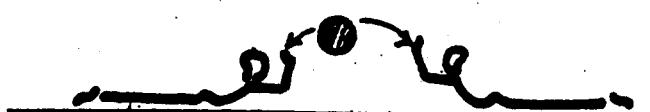
Leh bokem do středu kruhu, lehem vznesmo
podávat míč nohama následujícímu hráči

Zádové svaly

Obr. 120

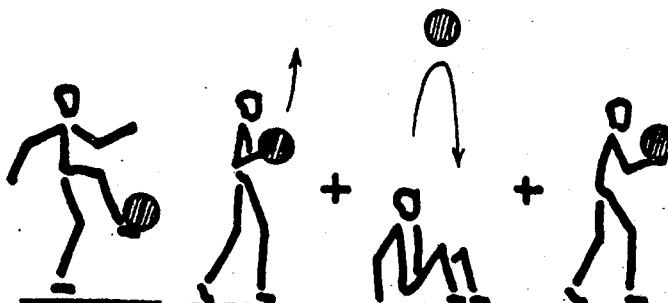
Stoj rozkročný, předklon, otáčení trupu
s hmity v předklonu střídavě vpravo a vlevo

Obr. 121

Leh na bříše – hrudní záklon, míč nad
hlavou, přímý hod vpřed

Cviky postřehu, pohotovosti a obratnosti

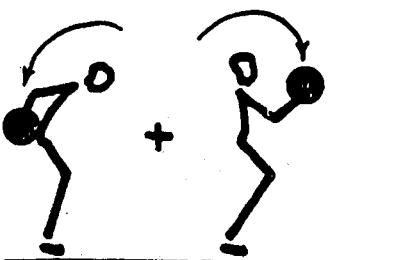

Obr. 122

Vyvažovat míč na
nártu pravé nohy

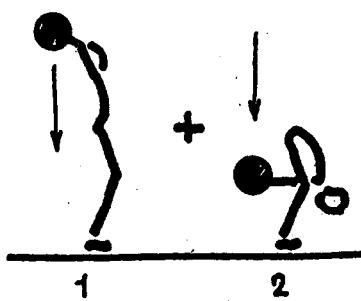
Obr. 123

Vyhodit míč, sed a vztyk,
chytit míč ve stoji

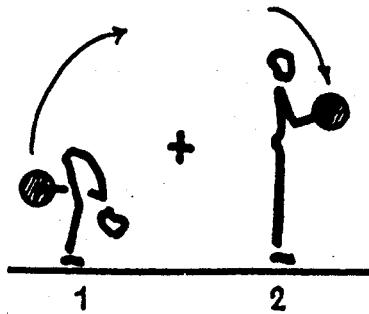

Obr. 124

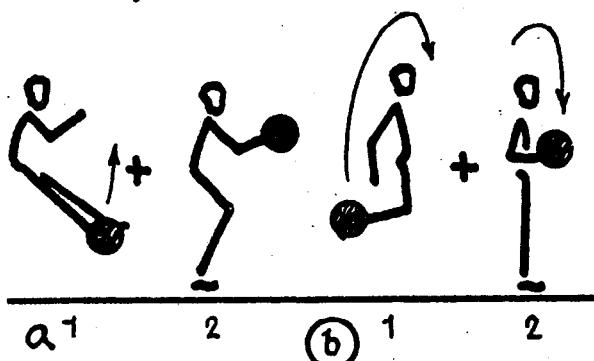
1. Vyhodit míč vzad a chytit ho za
tělem 2. Vyhodit míč vpřed a chytit
ho před tělem

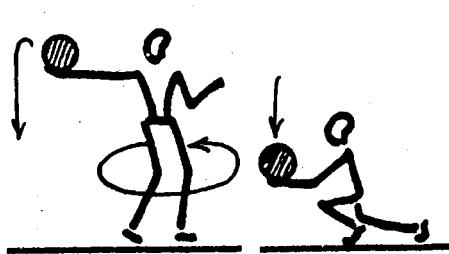
Obr. 125
Stoj rozkročný, pustit míč za tělem, chytit ho rychlým předklonem, paže mezi nohy

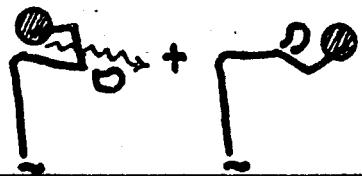
Obr. 126
Vyhodit míč obouruč vpřed a chytit ho před tělem

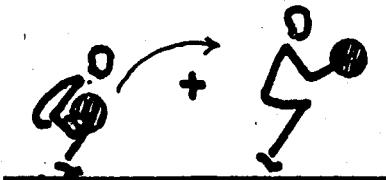
Obr. 127
a) přednožením vyhodit míč vzhůru a chytit ho
b) skrčením zánožmo vyhodit míč vzhůru a chytit ho

Obr. 128
Míč v upažení pravé, celý obrat vlevo a chytit míč před dopadem

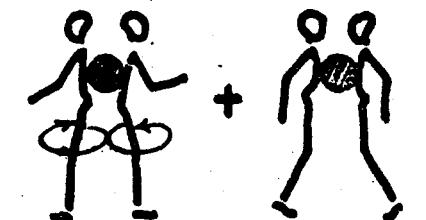
Obr. 129
Hlubším předklonem kutálet míč po zádech a zachytit ho před dopadem na zem

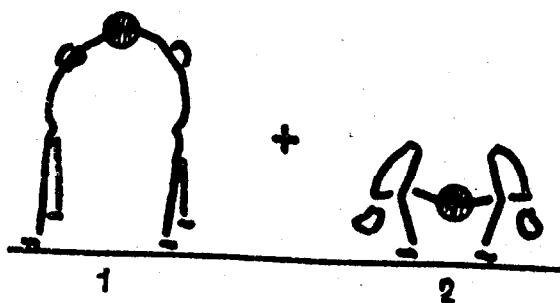
Obr. 130
Držet míč za tělem, hodit ho obouruč mezi nohami vpřed a chytit ho před tělem a naopak

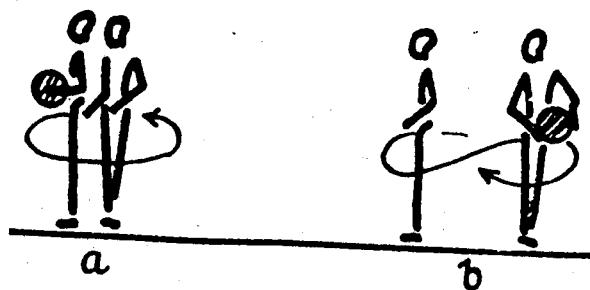
Obr. 131
Vzpor klečmo, míč na lopatkách, lezení ve vzporu klečmo

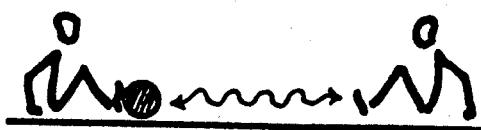
Obr. 132
Míč přidržován vzájemně na prsou, každý člen dvojice provede najednou dvojný obrat

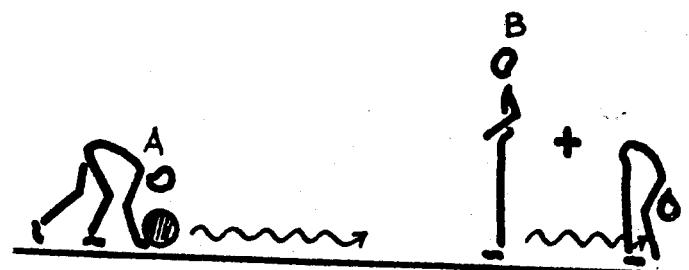
Obr. 133
Podávat si střídavě míč nad hlavou a mezi nohami

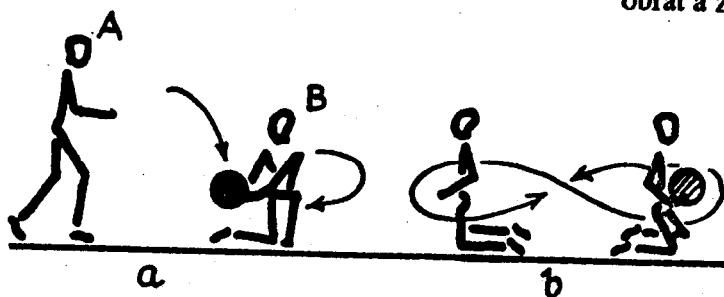
Obr. 134
a) podávat si míč střídavě vlevo a vpravo
b) podávat si míč do osmičky

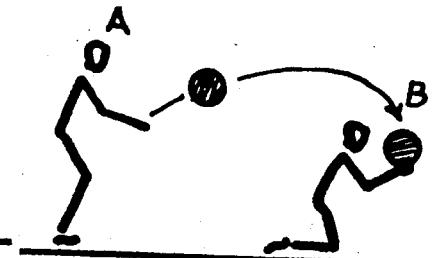
Obr. 135
Vzpor vzadu sedmo, kutálet míč úderem chodidel

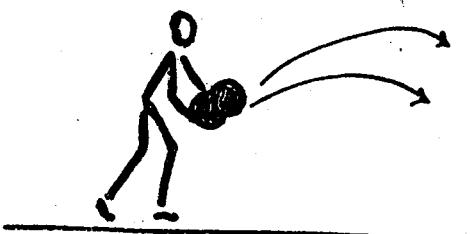
Obr. 136
A kutáli míč směrem k B
B když je míč před ním, výskokem celý obrat a zachytit míč

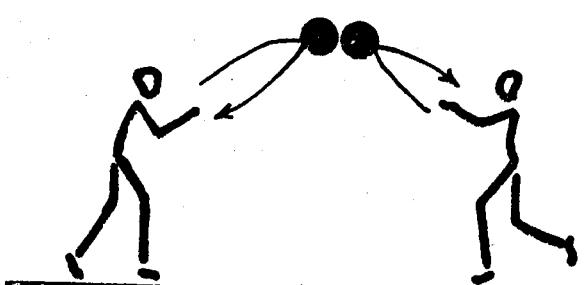
Obr. 137
a) B chytá míč zleva a vrací ho zprava
b) házení a chytání míče do osmičky

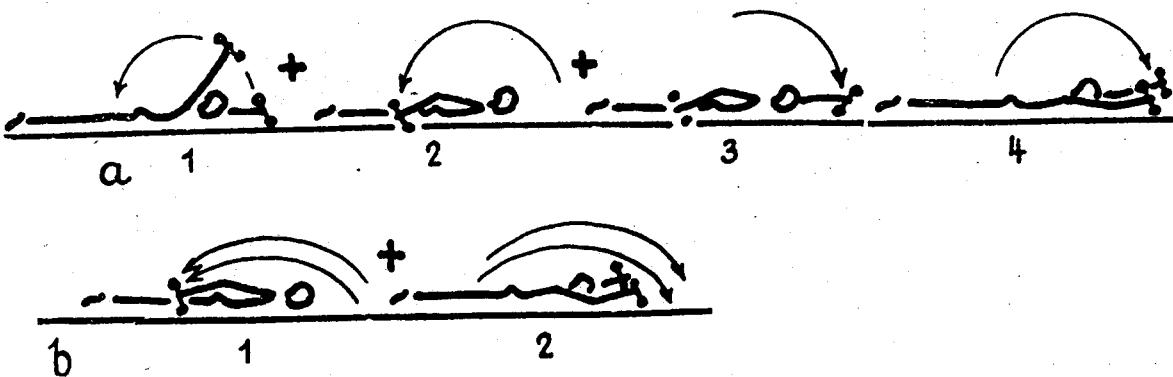
Obr. 138
B v kleku zády k A chytá míč obouruč v předpažení

Obr. 139
Chytit oba míče jednoruč najednou

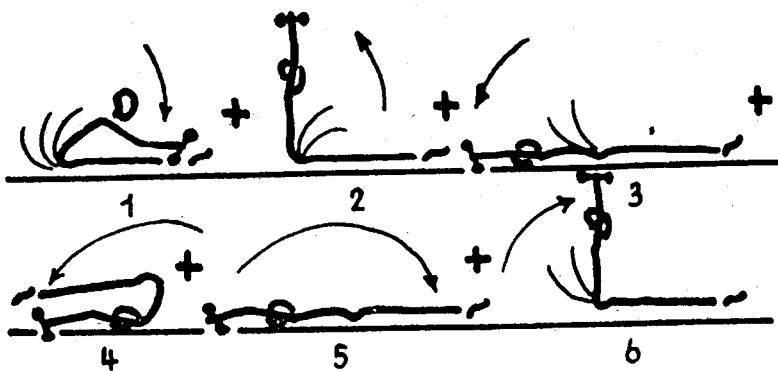

Obr. 140
Oba hráči hází současně, míče se uprostřed obloukové dráhy setkají a odraží se zpět

Obr. 156

- a) bočním obloukem – 1. vzad připažit levou 2. vzad připažit pravou 3. vzad zapažit levou
- 4. vzad vzpažit pravou
- b) 1. bočními oblouky vzad připažit 2. bočními oblouky vzad vzpažit

Obr. 157

- Sed – vzpažit 1. postupně hluboký ohnutý předklon 2. postupný vzpřím 3. postupně leh
- 4. leh vznesmo 5. leh – spustit nohy do lehu 6. sed

9. ŠVIHADLA

Se švihadly cvičíme především přeskoky. Po stránce fyziologické působí přeskoky švihadla především na silový rozvoj svalstva dolních končetin - dynamické posilování, na rozvoj funkce vnitřních orgánů (oběhové, dechové soustavy - cvičení vytrvalosti), pozitivně ovlivňuje oblast hlezenního kloubu a zápěstí. Cvičení se švihadly vede ke koordinaci pohybů nohou a paží, zlepšuje smysl pro rytmus a nutí hráče k pravidelnému dýchaní. Je vhodné pro všechny věkové stupně. Při rozvíjení vytrvalosti mají být přeskoky co nejúspornější, pohyb v hlezenním kloubu (kotnicích) musí být pružný. Po dopadu na přední část chodidel se měkce zhoupneme na paty a pružně odrazíme vzhůru, příliš nekrčíme v kolenu a skáčeme 3 - 4 cm nad zem.

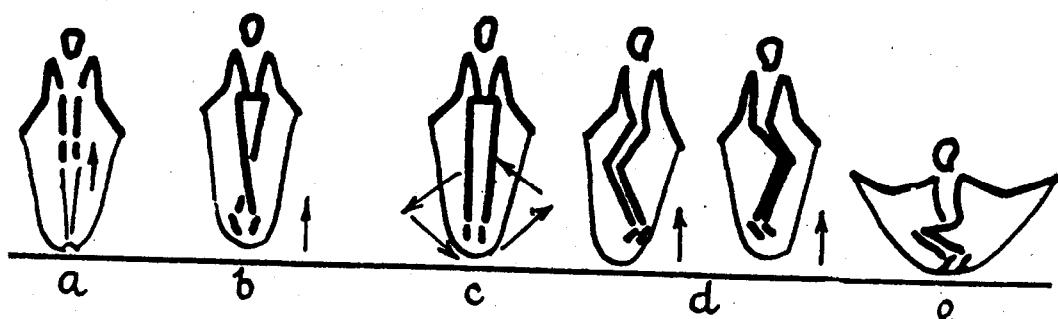
Sledujeme-li rozvíjení dynamické síly nohou skáčeme co nejvýše.

Hlavní chybou začátečníků bývají zbytečně vysoké přeskoky s ohýbáním zánožmo, které hráče brzy vyčerpají, dále krouživé pohyby pažemi a nesladěný pohyb nohou a rukou. Často také narází švihadlo na zem, odskakuje do výše a způsobuje přerušování přeskoků. Délka švihadla je při přeskocích velmi důležitá. Správnou délku švihadla určíme tím, že si stoupneme chodidly na švihadlo a napneme je tak, aby konci sahaly asi do výše prsních bradavek.

Máme-li nedostatek švihadel, rozdělíme hráče na dvojice, při čemž jedni cvičí a druzí odpočívají. Přeskoky přes švihadlo prováděme při kroužení vpřed, vzad, zkřížmo, při kroužení stranou (jedna ruka drží švihadlo před tělem, druhá za tělem) nebo při kroužení vodorovně (oba konce držíme v jedné ruce).

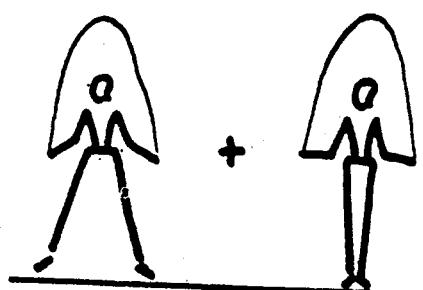
Jestliže jsme zvládli přeskoky na místě, děláme je za pohybu vpřed nebo vzad, skáčeme jednotlivě, ve dvojicích či trojicích. Přeskoky je nutné prokládat odpočinkem, ve kterém prováděme cvičení zaměřená na kloubní pohyblivost se švihadlem složeným na 1/2 nebo na 1/4 délky. Některá cvičení se složenými švihadly se shodují s cvičením na pohyblivost, které uvádíme v zásobníku pro krátké tyče.

Přeskoky švihadla

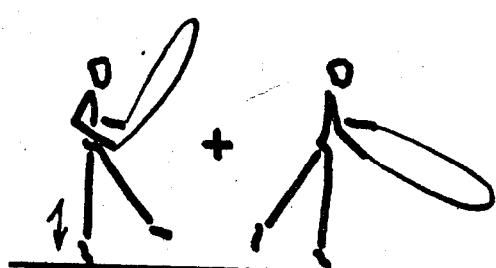
Obr. 158

- a) se skrčováním přednožno
- b) ve stojí snožném zkřížmo
- c) s poskoky po obvodu čtverce
- d) s natáčením v pární
- e) v dřepu

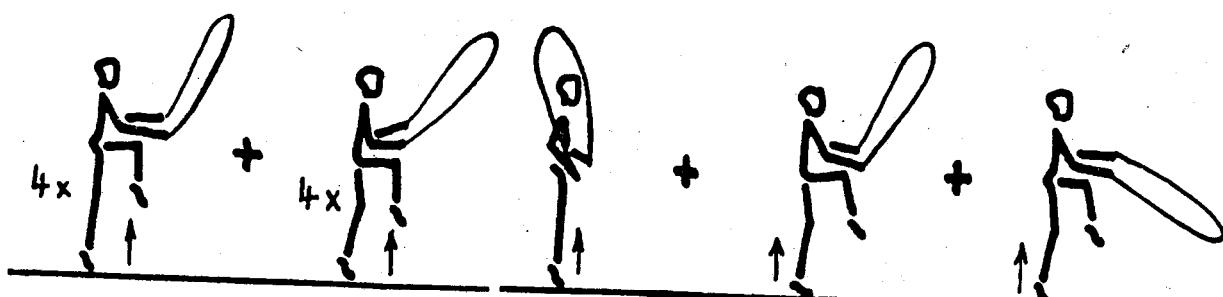
Obr. 159

Přeskoky střídavě do stojí
spojeného a rozkročného

Obr. 160

2x na levé s přednožením pravé, 2x na pravé
se zanožením levé

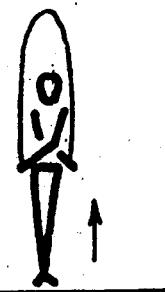

Obr. 161

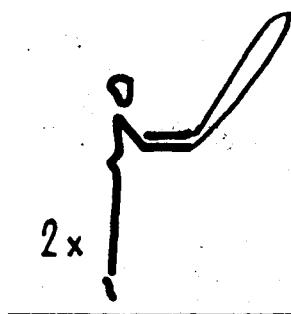
4x na levé a 4x na pravé

Obr. 162

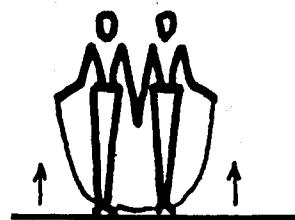
Snožmo, na levé, na pravé

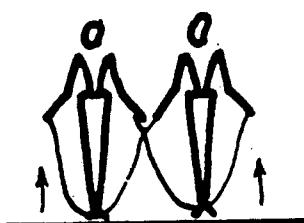
Obr. 163
Přeskoky kroužením zkřížmo
(vpřed i vzad)

Obr. 164
Přeskoky snožmo dvojšvíhy
kroužením vpřed i vzad

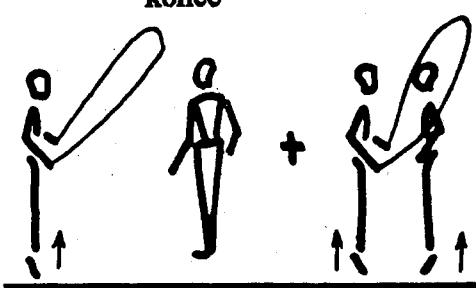
Obr. 165
Přeskoky ve dvojici, každý
hráč drží švihadlo za jeden
konec

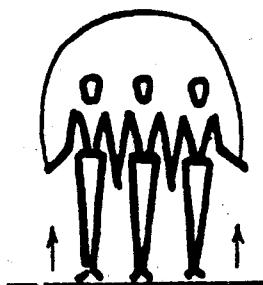
Obr. 166
Každý hráč drží konec
švihadla svého spoluhráče

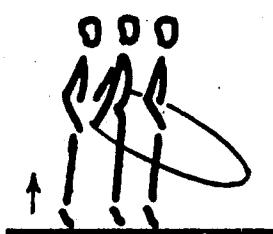
Obr. 167
Přeskoky ve dvojici za sebou,
švihadlo drží jeden hráč

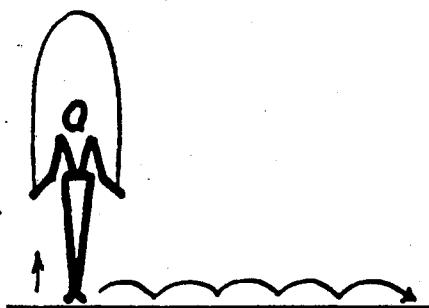
Obr. 168
Vskakování a vyskakování
druhého hráče

Obr. 169
Krajní hráči drží švihadlo
za jeden konec

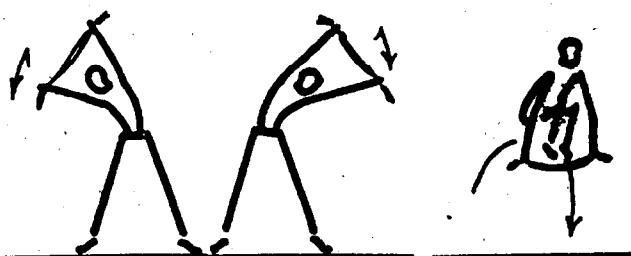

Obr. 170
Švihadlem krouží
prostřední hráč

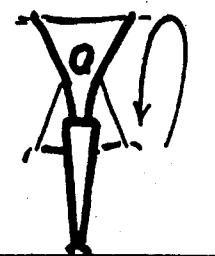

Obr. 171
Přeskoky z místa vpřed, vzad,
stranou

Pohyblivost

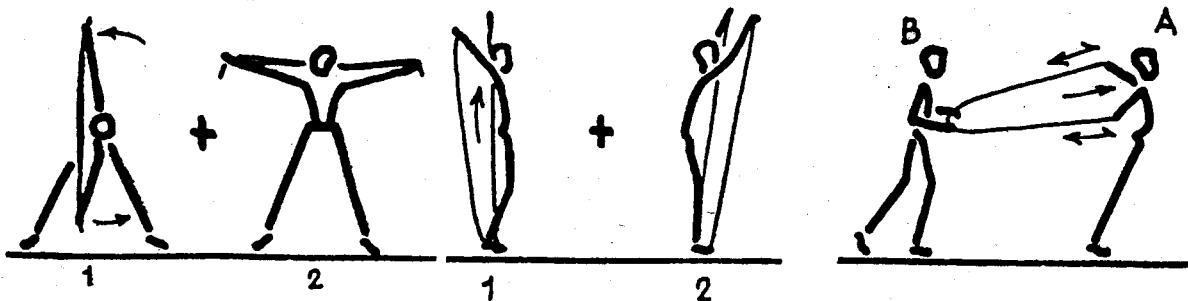

Obr. 172
Úklony vpravo, vlevo
s hmitem v úklonu

Obr. 173
Přeskok skrčmo vpřed
i vzad

Obr. 174
Převést švihadlo nad hlavou do
polohy vzadu dole rovně a zpět

Obr. 175

Stoj rozkročný – švihadlo na lopatkách rovně, 1. dotknout se pravou rukou špičky levé nohy, 2. vzpřímen

Obr. 176

Hráč stojí chodidly v polovině švihadla, 1. hrudní záklon, upažit vzad povýš, 2. vzpřímen, předpažit vzhůru

Obr. 177

A náklonem vpřed hrudní záklon s hmity, B úchopem za střed švihadla vyvažuje A

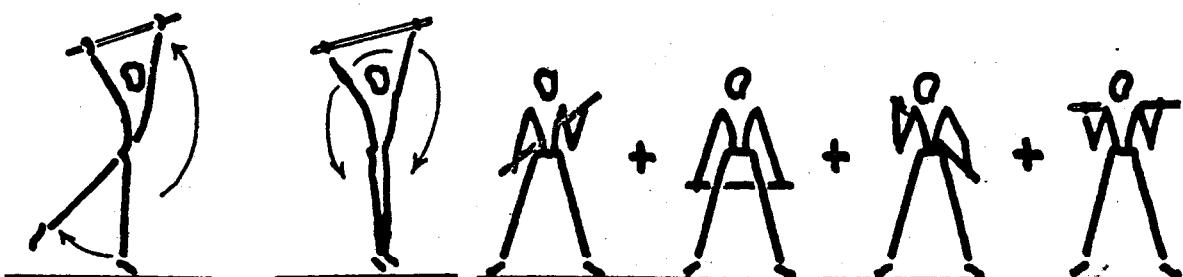
10. KRÁTKÉ TYČE

Většinou v hokejových klubech nemáme k dispozici krátké tyče a proto je nahrazujeme užívanými hokejkami (shafty). Délka tyčí je o něco větší než je šíře ramen hráče.

Krátkých tyčí můžeme využít pro všeobecné procvičení pomocí podobných cviků a podle stejných zásad jako při cvičení jednotlivců nebo dvojic bez náčiní. Tyč zvyšuje účinnost proto, že vede pohyb paží do krajních poloh, zvětšuje páku pohybu nebo slouží jako opora či překážka. Můžeme je využít k přeskakování, prolézání, podlézání, balancování, házení. Umožňují nám tak výcvik obratnosti, rychlosti, nervosvalové koordinace.

Doporučujeme zařazovat krátké tyče jako tréninkový prostředek pro speciální brankářský trénink.

Horní končetiny - cviky pohyblivosti

Obr. 178

Zanožit levou – tyč nad hlavou rovně, totéž pravou

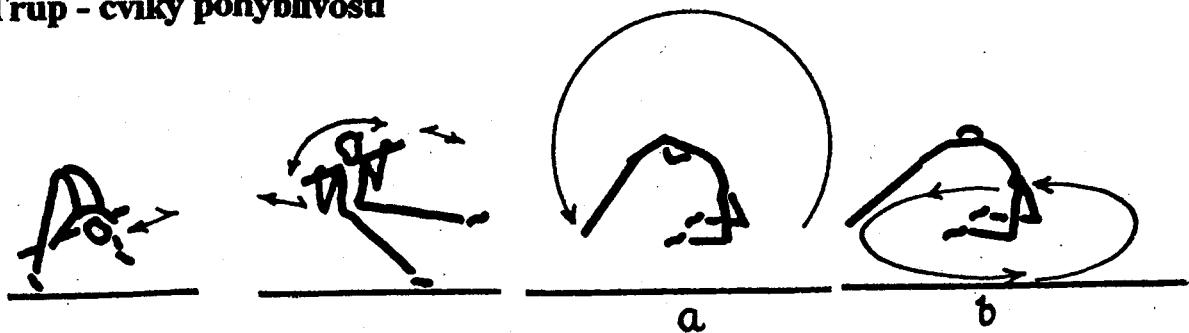
Obr. 179

Převést tyč nad hlavou do polohy vzadu dolé rovně a zpět

Obr. 180

Přechody tyče z jedné polohy do druhé provádíme plynule, takže vznikne souvislý pohyb tyče za zády hráče

Trup - cviky pohyblivosti

Obr. 181

Opřít tyč o paty a přitahováním za ni hmity v předklonu

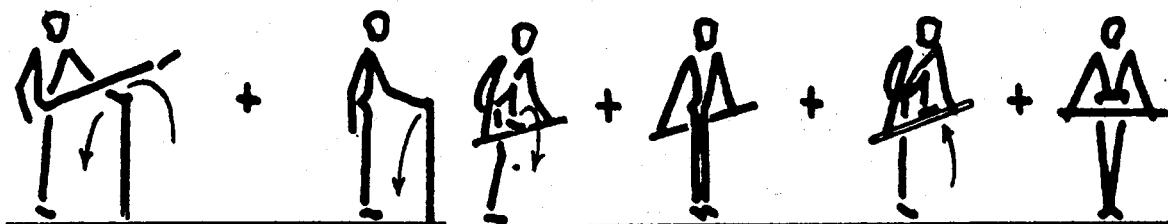
Obr. 182

Tyč na lopatkách rovně, otáčení trupu vlevo a vpravo s hmity

Obr. 183

a) hluboký záklon – dotknout se tyčí vzadu země, b) kroužení trupu – tyč se neustále dotýká země

Dolní končetiny – cviky pohyblivosti

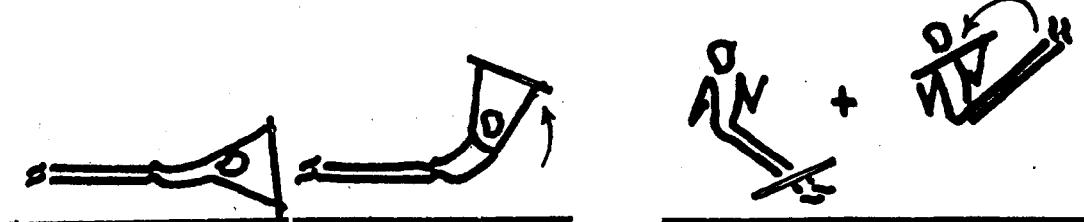
Obr. 184

Přešvihy přednožmo levou i pravou, při přešvihu pustíme na okamžik tyč a hned ji zase uchopíme

Obr. 185

Přešvih skrčmo pravou, levou, vpřed a vzad

Trup -cviky síly

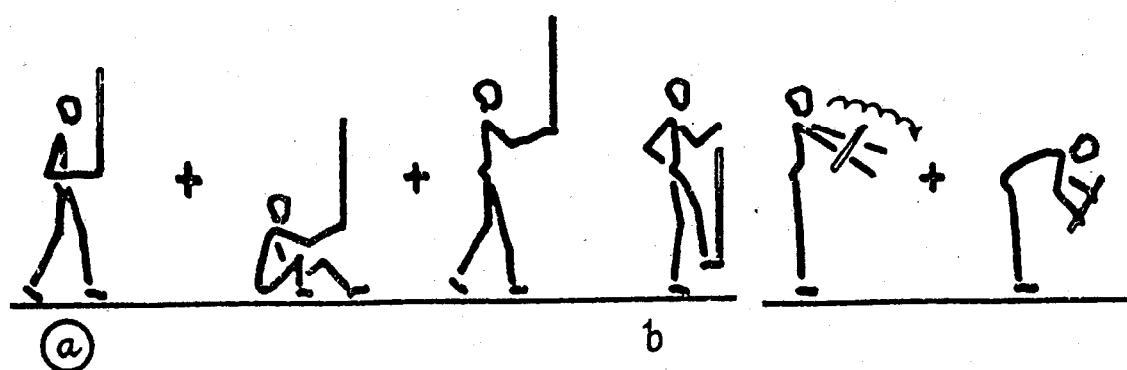
Obr. 186

Leh – tyč nad hlavou rovně, hrudní záklon

Obr. 187

Sed – položit tyč kolmo na holeně, prudkým přednožením vyhodit tyč vzhůru chytit ji na prsou

Zábavné cviky - cviky obratnosti, zručnosti, postřehu

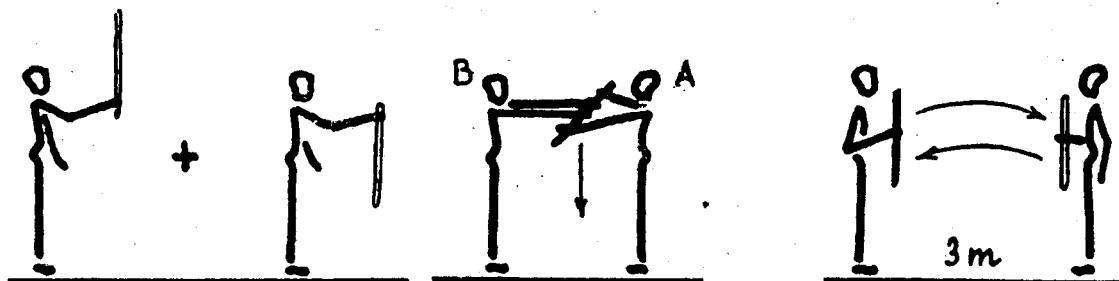

Obr. 188

- a) vyvažování tyče na dlani, sed a vztyk do stoje
- b) vyvažování tyče na špičce nohy

Obr. 189

- Skloněním paží kouláme tyč dolů a uchopíme ji dříve než spadne na zem

Obr. 190

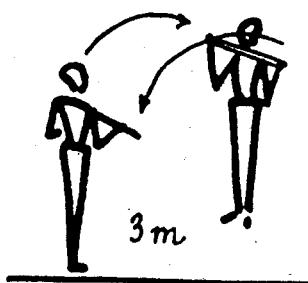
Tyč v pravé na konci svisle vzhůru, pustit tyč a znova ji zachytit za horní konec

Obr. 191

A tyč před prsa rovně, B ruce dlaněmi těsně nad tyčí, A pustí tyč, B se jí snaží zachytit

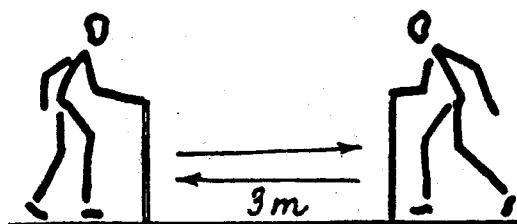
Obr. 192

Na vzdálenost 3 m přehodit tyč svisle, chytit levou a přendat do pravé atd.

Obr. 193

Na vzdálenost 3 m přehodit tyč vodorovně a chytit ji na prsou, jeden hráč spodem, druhý horem

Obr. 194

Dvojice čelem k sobě na vzdálenost 3 m přeběhnout vlevo na druhou stranu a zachytit tyč před pádem na zem